KARAR VEREBİLİRİM

Kucak
yayıncılık

KARAR VEREBİLİRİM

Kucak Çocuk Dersleri Birimi

Kucak
yayıncılık

Kucak Yayıncılık Limited Şirketi

Kucak Ders Dizisi: I
1. Basım. Ağustos 1996
Elektronik Basım. Aralık 2006

ISBN 975-7061-00-X
Bütün hakları KUCAK Yayıncılık Ltd. Şti'ne aittir.

Web sitemizden indirdiğiniz bu elektronik baskıyı bir kere çıktı olarak alabilirsiniz. Bunun dışında yalnızca Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Yazışma Adresi: **Kucak Yayıncılık Ltd. Şti.**
P.K.827
Yenişehir / ANKARA

KARAR VEREBİLİRİM

İçindekiler

Başlarken 5
Önsöz 7
1. Ders: Rab İsa'yı İzlemek 8
2. Ders: Rab'le Konuşmak 12
3. Ders: Bedenime İyi Bakmak 16
4. Ders: Paylaşmak 20
5. Ders: Kardeşlerle Anlaşmak 24
6. Ders: Doğru Olanı Yapmak 28
7. Ders: Rab'bi Hoşnut Etmek 32
Çocuk Şarkısı: "Kafa, Omuz, Diz, Ayak" 37

Başlarken

Sevgili öğretmenler,

Her ne kadar hiçbirimiz lisanslı öğretmenler olmasak da sizlere "öğretmenler" diyerek sesleniyoruz. Çocuklarımızı seven bizler onların sevgili Tanrı'larını, Baba'yı, Oğul olan İsa Mesih'i ve Kutsal Ruh'u daha yakından tanımaları ve öğrenmelerini, Tanrı'yla yürümelerini de yürekten istiyoruz. Bu nedenle Rabbimizin yardımıyla öğretmenlik görevini üstleniyoruz.

Bu görevi yerine getirmenize yardımcı olmak amacıyla hazırladığımız kaynaklardan birini elinizde bulunduruyorsunuz. Elinizdeki yedi bölümlük/haftalık ders dizisi, özellikle pazar günleri tapınma toplantısı sırasında çocukların eğitiminde kullanılmak üzere hazırlanmış kaynaklardır. Önemle belirtmeliyiz ki **bunlar hazır dersler değil**, hazırlayacağınız dersler için **yardımcı kaynaklardır**. Tabii ki ana kaynağınız Kutsal Kitap olacaktır. Peki bu derslerin kullanım amacı ve yöntemi ne olmalıdır?

Bu kaynakların amacı, özellikle deneyimsiz ve özel eğitim sahibi olmayan Türk çocuk öğretmenlerine çocuklar için pazar günü derslerini hazırlarken ve bu dersleri verirken yol göstermek, onları bir anlamda yetiştirmektir. Bu nedenle bütün yönleriyle bitmiş dersler hazırlamamayı uygun gördük. Önerdiğimiz yöntemle öğretmenler Kutsal Ruh'un yardımını isteyip önce kendilerini eğiterek bu hazırlık sürecine girebilirler. Böylece kendi topluluklarına, çocukların yaşına, bilgisine, yeterliliklerine, ruhsal ve sayamadığımız başka durumlarına uygun dersler ortaya koyabilirler. Bu süreç içinde kendilerini de öğretmenlikte yetiştireceklerdir. Bazen uygun ilahileri kendileri seçecek (ilahi hazinemiz sürekli genişliyor) ya da bazı konuları öne çıkaracaklardır. Öğretmenlerin kendilerini hazırlama yöntemi şöyle olabilir:

1. **Dua**

2. **Kutsal Kitap parçalarının okunması (derslerde *Okuma* bölümü)**

3. **Öykünün ya da parçanın değişik öğelerinin çalışılması**
   a. ***Kişiler:*** Öyküde/parçada kim(ler) bulunuyor?
   b. ***Yer:*** Öykü/parça nerede geçiyor? Yere ilişkin ayrıntılı bilgiler var mı?
   c. ***Zaman:*** Günün zamanı, mevsim nedir? Olay tarihe bağlı mı? Önceki olaylar neydi?
   d. ***Olay:*** Kısa tümcelerle olayı toparlayın. (Derslerin içinde verilmiştir.)
   e. ***Tema:*** Bu öykü/parça bize ne anlatıyor? Neyi açıklıyor? Nasıl bir ders veriyor? Ana fikri nedir? (Derslerin içinde yardımcı düşünceler verilmiştir.)

4. **Okuma parçalarının incelenmesi, karşılaştırılması**
   İsa'nın yaşam öyküsüne ilişkin ilk dört kitap için özellikle geçerlidir. Aynı olayı anlatan değişik bölümler incelenmeli, karşılaştırılmalı, bilgiler bir araya getirilmelidir. Kutsal Kitap içerisinde temasal benzerlikler gösteren ama ayrı bölümlerde bulunan parçalar için de aynı işlem yapılabilir.

5. **Soru uyandıran noktaların çalışılması**
   Öyküde / parçada hangi sorularla karşılaşıyorsunuz? Bunları nasıl yanıtlayabilirsiniz? (Dersin akışı içinde bazı örnekler bulunmaktadır.)

6. **Alıştırma / çalışma kağıtlarının çalışılması**
   Bu kağıtları önce kendiniz çalışın. Bilmeceleri çözün. Çocukların ne gibi sorular sorabileceğini düşünün.

7. Ezberlenecek ayetin çalışılması

Ayet düşünülmeli, dersle ilgisi kurulmalıdır (derslerde ipuçları bulunmaktadır). Ayeti kendiniz ezberlemelisiniz. Ezberlemede ne gibi zorluklar var? Ayeti nasıl bir yöntemle öğreteceksiniz? (Tahtaya yazıp, sözcük sözcük silerek; okutarak; hızlı başlayıp giderek yavaşlatarak beş kere okumak; her öğrenciye bir sözcük verip art arda okutarak; vb.)

8. Dersin anlatımı

Dersi toparladıktan sonra evde kendi kendinize ya da bir arkadaşınıza anlatın. Bu, çocuklara anlatırken size kolaylık sağlayacaktır. Ayrıca derse inanlı olmayan çocukların da katılabileceğini düşünerek dersin akışı içinde onlara Müjde'yi verebileceğiniz uygun bir yer seçin ve kesinlikle Mesih'in müjdesini paylaşın

9. Uygun İlahi Seçimi

Dersin başında söylenebilecek genel tapınma ilahilerinin dışında eğer varsa, her dersle doğrudan ilgili bir ilahinin ders bitiminde söylenmesi, öğrenilmesi dersin akılda kalıcı ve hoş bir biçimde bitmesini sağlayacaktır. Örneğin ibrahim'i konu alan bir derste "Ah, bir olsa, İbrahim gibi olsam" veya "Git, İbrahim, git" ilahisi okunabilir.

10. Ders planının yazılması

Çocuklarla bir araya geldiğiniz andan başlayarak yapacaklarınızın planıdır. İçinde tapınma, paylaşım, dua, ezber tekrarı, yeni ayetin ezberlenmesi, konu anlatımı, Kutsal Kitap çalışması, elişleri, alıştırmaların yapılması bölümleri olmalıdır.

11. Dua

Her derse ek olarak verdiğimiz alıştırma/çalışma kağıtları, dersin çocuklar için kalıcı olmasını sağlar. Çocuklar uygulayarak daha iyi öğrenirler. Ders sırasında da olabildiğince onları derse katmalısınız. Alıştırmalar yaş grupları için iki seçeneklidir. Küçükler 7-10, büyükler 11-15 yaş arası olarak ayrılabilir. Ancak yine de sınır yaştakilerin ya da değişik gelişim göstermiş çocukların hangi çalışmaları yapması gerektiğine siz karar vereceksiniz. Yine bir öneri olarak her çocuk için bir dosya açılmasının ve her dersin sonunda işlenen çalışma kağıtlarının bu dosyada biriktirilmesinin, çocukların bilgi ve gelişimini, dersi ne kadar anladıklarını göstermesi açısından yararlı olacağına inanıyoruz. Rab, Söz'ün uygulayıcısı olacak sevgi dolu çocuklar yetiştirmenize yardımcı olsun ve sizleri kullanıp kutsasın.

İlahiler *Tanrı'nın Çocuklarıyız* kitabından alınmıştır. *Tanrı'yı Yüceltelim (TY)* kitabından alınan ilahilerin numaraların önünde ise TY harfleri yer almaktadır

KUCAK
Çocuk Dersleri Birimi

Önsöz

Rab, insanla iletişiminin ta başından beri insana karar verme/seçme olanakları tanıdı. Tanrı insanı kendi benzeyişinde yarattı. Bu benzeyişin öğelerinden biri de irade/karar verme yeteneğidir. Rab karar vermemizi, seçerek O'na bağlanmamızı istiyor. Bu nedenle İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı kabul etmek ilk iman kararıdır. Bundan sonra Mesih İnanlıları için yaşamlarında birçok dönüm/karar noktası olacaktır. Bu kararlar ve uygulamaları bizim Mesih'e benzer olma çabamızın bir parçası, ayrıca Tanrı yolunu ne kadar seçtiğimizin bir göstergesidir.

Çocuklarımıza bunu öğretmek çok önemlidir. Onlar, başta imanın ve ardından öbür yaşam biçimi öğelerinin Mesih İnanlı aile yaşamının doğal sonucu olan kural ya da gelenekler değil, kendi seçimleriyle belirlenen kararlar olduğunu anlamalıdır. Tanrı, O'nun isteğine uygun kararları almamızın doğal bir sonucu olarak elde edeceğimiz bereketleri Kutsal Kitap'ın çeşitli yerlerinde gösteriyor.

Ne var ki karar verme yeteneğimiz olduğu halde, belki bunun uygulama, sorumluluk ve söz verme gibi yükümlülükleri olduğundan, insanlar çağlar boyunca karar vermemek adına kaçış yolları buldular. Özellikle Türk toplumunda kader, kısmet, alın yazısı ya da "ailenin etkisi", "toplum baskısı" gibi bahaneler, insanın yaşamda bilinçsizce sürüklendiği bir yaşam biçimini geçerli kılmaktadır.

Evet, kabul etmeliyiz ki karar vermek ve uygulamak doğal insan için zordur. Yükümlülük getiricidir, zora sokar. Biz erişkinler de çoğu zaman ya karar vermekten kaçınıyor ya da kararımızı uygulamayı aksatıyoruz. Çocuklardan farkımız, bunu sonuçlarını çok iyi bilerek yapıyor oluşumuz. İnsanların alışkanlıkları çocukluktan başlıyor. Çocukluk bilgileri kalıcı oluyor, doğru bilgiler de doğru kararlar ve doğru alışkanlıklar yaratıyor.

Bu ders dizisinde bunu yapmayı amaçlıyoruz. Dizimizdeki yedi ana dersi çocuklara anlatmadan önce kendimizi bir süre Rab'bin önüne getirip dua edelim. Bu konuyu işlerken eminiz öğretmenler de fazlasıyla bereket alacaklar. Rab'bin bu hazırlık sürecinde onlara kişisel olarak öğrettiği gerçek deneyimler, ders verme sırasında çok yararlı olacaktır.

Hepiniz için çalışmalarınızda Kutsal Ruh'un yol göstericiliğini diliyor, dersleri verirken çocuklarınızın da aynı biçimde Kutsal Ruh'un işleyişiyle değişeceğine inanıyoruz.

1. Ders: Rab İsa'yı İzlemek

OKUMA: Luka 15:1-7; Yuhanna 10:1-21,27-29; Matta 4:19,20

EZBERLEME: Yuhanna 10:27
"Koyunlarım sesimi işitir. Ben onları tanırım, onlar da beni izler. "

İLAHİLER:
(TY 73) Kayboldum, Kim Arar Beni
(TY 361) Sana Bakıyorum Rabbim
(TY 96) İsa'yla Gitmeye Karar Verdim
(TY 113) Kalbim Sevinçli, Ben İsa'yla Giderim
(130) Yol Rab İsa'dır
(75) Koyunlarım Sesimi İşitir

Giriş

Bu ders "Karar Verebilirim" dizisinin ilk dersi olduğundan öncelikle yaptığımız her şeyin bir karar, bir seçim sonucu olduğunu çocuklara anlatmaya çalışmalıyız. Hepimizin bildiği gibi Türk toplumunda kader, kısmet, alın yazısı gibi inançlar çok yaygın ve benimsenmiştir. Çocuklara kader, kısmet ve alınyazısının ne demek olduğunu sorarak derse giriş yapabilirsiniz. Ardından, birlikte İsa inancında bunlara yer olup olmadığını sorgulayın. Sonunda onlara kaderci olmamamız gerektiğini, Tanrı'nın bize seçme ve irade yeteneği verdiğini ve seçerek Kendisine bağlanmamızı istediği sonucuna varmalısınız. Büyük çocuklara vereceğiniz örnekler sosyal, ahlaksal soyut örnekler olabilir ancak küçük çocuklar için bunlar anlaşılmaz. Onlara günlük yaşamlarındaki küçük kararlarını anımsatabilirsiniz. Örneğin, bir resmi hangi renklere boyayacaklarına karar verirler, nasıl bir top almak istediklerine karar verirler.

Ders

Bir imanlının ilk kararı İsa'yı Rab ve Kurtarıcı olarak kabul etmektir. Bunu, imanlı yaşamındaki öbür kararlar izler. Bu kararlardan biri de Rab İsa'yı izlemek, O'nun ardından gitmektir. Peki bir kişiyi izlemek ne demektir? Nasıl yapılır? Aslında bu konuyu Türk çocuklarının anlaması kolay olabilir çünkü önlerinde bir örnek var: Atatürk. Onlara ilkokul, hatta ana okulundan başlayarak Atatürk'ü sevmeleri ve onu izlemeleri öğütlenir. Çocukların da dilinden "Atam İzindeyiz" sözü eksik olmaz. Ve onlar Atatürk'ü izlemenin, onun söylediklerini ve istediklerini yapmak, onu tanımak ve değerlerini korumak olduğunu bilirler. Elbette aralarında büyük farklar var, ama buradan yola çıkarak İsa'yı izlemenin nasıl bir şey olması gerektiğine geçebilirsiniz. O'nu izlemek demek O'nun düşüncelerini kabul etmek, O'nun yaptıklarını yapmaktır. İsa da kendi Baba'sını izledi. Bunu sözleri de gösteriyor: "... Oğul, Baba'nın yaptıklarını görmedikçe kendiliğinden bir şey yapamaz. Baba ne yaparsa Oğul da aynı şeyi yapar." (Yuhanna 5: 19).

Rab İsa da O'nu izlememizi istiyor. Bu, bizim için bir şans ya da kader değil, bir karardır. İsa'nın bunu istediğini biliyoruz çünkü Kutsal Kitap açıkça yazıyor. Bir gün İsa öğrencilerine, "Ardımdan gelin!" dedi. Onlar da hemen ağlarını bırakıp O'nun ardından gittiler" (Matta 4:19,20). İsa bu isteğini dile getirdi ve öğrencileri, O'nun isteğini yerine getirmeye, O'nu izlemeye karar verdiler. İsa bizden de bu kararı vermemizi istiyor. Bundan sonra bizim de ağlarımızı bırakmamız gerekebilir. Bizim bırakmamız gereken ağlar, İsa'nın isteklerini yapmamızı engelleyecek her şey olabilir. Bu herkesin yaşamında değişebilir.

Ne var ki, birini izlememiz için O'nu tanımamız, kim olduğunu bilmemiz gerekir. Kutsal Kitap'ta, O'nu bize tanıtan bazı bölümler var. Bunları inceleyelim.

İyi Çoban

Yuhanna 10:1-21; 27-29 ile Luka 15:1-7'de İsa'nın "İyi Çoban" olduğunu görüyoruz. İsa bir çoban gibidir. Bakalım bu çoban ve sürüsünün özellikleri nelermiş.

"Koyunlar çobanın sesini işitirler, o da kendi koyunlarını adlarıyla çağırır... Kendi koyunlarının hepsinin önlerinden gider, koyunlar da onu izler. Çünkü onun sesini tanırlar. Bir yabancının peşinden gitmezler, ondan kaçarlar. Çünkü yabancıların sesini tanımazlar" (Yuhanna 10:3-5). İsa ayrıca şöyle dedi: "Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim. Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir. Koyunların çobanı ve sahibi olmayan ücretli adam, kurdun geldiğini görünce koyunları bırakıp kaçar. Kurt da onları kapar ve dağıtır. Adam kaçar. Çünkü ücretlidir ve koyunlar için kaygı duymaz. Ben iyi çobanım ... Ben koyunlarımın uğruna canımı veririm" (10:10-15).

İsa iyi bir çoban gibidir. Koyunlarına iyi bakar, onları kayırır, yoldan sapanları bırakmaz, kayıp olanları arar ve koyunların iyiliği için çalışır. Koyunlar da çobanlarını tanırlar, onun ardından giderler, düşman olan bir kurdun ardından gitmezler. Bizler de Rab İsa'nın koyunları gibiyiz. Tanıdığımız ve güvendiğimiz iyi çobanımızın ardından gitmeli, sağa sola sapmamalıyız. O'nun sesini işitmeli, O'nun yanında kalmalıyız.

Bir düşünelim, koyunlar neden sürüden ayrılır, neden yollarını şaşırırlar? Bunu çocuklara sorup birlikte biraz tartışabilirsiniz. Çok çeşitli yanıtlar gelecektir. Susayıp çobanın onları susuz bırakacağını sanabilirler. İlginç bir şey görüp ona bakmaya ya da yemeğe gidebilirler. Öbür koyunlarla kavga edebilir ya da çobanın hızına ayak uydurmak istemeyebilirler.

Burada küçük bir bilgi de verelim. Koyunların gözleri miyoptur. Bu nedenle sürüden uzaklaşırken bunu farketmezler. Yollarını seslere göre de bulamaz ve gerçekten kaybolurlar. Aslında bizim durumumuz da koyunlarınkinden pek farklı değildir. Bizler de İsa 'nın bizi çağırdığı yoldan sapıyoruz. Bazen yaşam bize çok zevkli geliyor. İnanlı olmayan çocukların eğlenceleri bize çok çekici görünüyor. Özellikle Türkiye'de bu böyledir çünkü inanlı çocuklar, inanlı olmayan birçok çocukla birlikte okullarına gitmektedir ve oyun, eğlence ve arkadaşlık bir çocuğun sosyal yaşamı için çok önemlidir.

Bu ikili yaşamda birçok sorunları olacaktır. Böyle sorunları olduğunu düşünüyorsanız bu konuda konuşabilir, dua edebilirsiniz. Bir başka neden O'nun sesini işitmemek olabilir. Yani Kutsal Kitap okumuyorsak ve dua etmiyorsak giderek O'nun sesini daha az işitiriz ve hatta unutabiliriz. O zaman da, O çağırdığı zaman O'nun ardından gitmeyi beceremeyebiliriz. Bazen de, sadece O'nun istediklerini yapmak istemeyiz. Bize zor gelir. Tabii bir de anlaşmazlıklar konusu var. Sürüden biri bizi yaralayabilir, kavga edebiliriz ve onunla aynı ortamda olmak istemediğimiz için sürüden ayrılmak isteyebiliriz. Bu konu dizinin başka derslerinde ayrıntılı bir biçimde inceleneceğinden, fazla üzerinde durmanıza gerek yoktur.

Yolunu şaşırmış olan varsa, sürümüze geri dönelim! Rab İsa'yı izleyelim. Sorunlarımız için dua edelim!

Eğer ders sırasında imanlı olmayan çocuklar varsa onları müjdelemeyi ihmal etmeyin. İyi çoban benzetmesinde müjdeyi verebileceğiniz çok uygun bir ayet var. "Ben iyi çobanım. İyi çoban koyunları uğruna canını verir." (Yuhanna 10: 11) Bu ayeti kullanın ve kurtuluş müjdesini iyice anlamalarını sağlayın.

1. Ders: Rab İsa'yı İzlemek

Rakamları çizgiyle birleştirin.

1. Ders: Rab İsa'yı İzlemek

Rab'bi İzleyin!!!

- Sen hayatında hiç önemli birkaç konuda karar verdin mi? Bunu birlikte tartışarak özetleyin.

_____

_____

- Rab'bi izlemek ne demektir?

_____

_____

- Güncel hayatımızda Rab'bi izlemek ne demek? Örnek verin.

_____

_____

- Rab İsa öğrencilerine ne dedi? (Matta 4:19-20)

_____

_____

- Bizim de 'ağlarımızı' bırakmamız gerekir. Bizim bırakmamız gereken 'ağlar' nedir?

_____

_____

- Koyunlar nasıl hayvanlardır?

_____

_____

- İyi çoban sürüye nasıl bakar?

_____

_____

2. Ders: Rab'le Konuşmak

OKUMA: Matta 6:5-15; Luka 11:1-13; 10:38-42; 18:1-8

EZBERLEME: ***a) Büyükler:*** Matta 6:9-13

"Göklerdeki Babamız, adın kutsal kılınsın. Egemenliğin gelsin. Gökte olduğu gibi, yeryüzünde de senin istediğin olsun. Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver. Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi, sen de bizim suçlarımızı bağışla. Ayartılmamıza izin verme. Bizi kötü olandan bizi kurtar. Çünkü egemenlik, güç ve yücelik sonsuzlara dek senindir. Amin."

b) Küçükler: Matta 7:7

"Dileyin, size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır".

İLAHİLER:
(115) Şükür Edelim
(TY 138) Rab İsa Eşsiz Bir Dosttur
(TY 370) Şükret İçtenlikle
(TY 151) Allah Konuşur
(68) İsa Durur Kapıda
(TY 179) Rabbin Duruyor Kalbinin Kapısında

Giriş

Bu dersin konusu özellikle Rab'be zaman ayırmak ve dua etmektir. Özellikle eğer çocukların küçüklüklerinden başlayan bir dua alışkanlıkları yoksa, onlara sürekli dua etmeleri gerektiğinin öğütlenmesi bazen bunu onlar için dinsel bir görev haline getirmektedir. Bu da onları soğutabilir.

Bizlerse bu derste başka bir şey yapmayı amaçlıyoruz. Onlar, sevgi dolu bir ilişki içinde Tanrıları'yla iletişim içinde olmanın ne denli hoş ve mutluluk verici bir şey olduğunun farkına varmalılar. O'nunla ilişki kurmayı gönülden arzulamalılar. Bunun için Tanrı'nın kendilerini sevdiğini, dinlediğini, tanıdığını ve dualarını kesinlikle duyduğunu öne çıkarmalıyız. Eğer doğru şekilde dua edip, doğru şekilde beklersek yanıtlarını da alacağımıza inanmalılar. Bu ders küçük ve büyük çocuklarla biraz farklı biçimde işlenmeli. Sizlere yardımcı olmak amacıyla dersin gidişi içinde küçük notlar veriyoruz. Büyük çocuklar için yeterli olabilmesi için dersi kapsamlı hazırlıyoruz, küçük çocuklar içinse her ayrıntıyı anlatmak onların yalnızca kafasını karıştırabilir. Uygun parçaları atlayabilirsiniz.

Ders

Çocukların yaşamında büyükannelerinin, büyükbabalarının özel bir yeri vardır. Eğer yaşıyorlarsa, onların yanında, kucağında oturup onların anlattıklarını dinlemekten pek hoşlanırlar çünkü onlar anne babalarından çok daha şefkatli ve sevecen görünürler. Onların öğütlerini daha kolayca dinlerler. Özellikle küçük çocuklar için bu geçerlidir. Böyle bir sohbetle başlayabilirsiniz. Ardından Luka 10:38-41'e geçelim. Burayı birlikte okuyabilirsiniz. İki kızkardeşin örneğini görüyoruz. Biri Meryem, diğeri Marta. Bakalım Kutsal Kitap bu iki kişi için ne yazıyor. "... Meryem ... Rab'bin ayakları dibine oturmuş O'nun konuşmasını dinliyordu. Marta ise işlerinin çokluğundan ötürü telaş içindeydi" (39,40). Rab İsa da onların hakkında şöyle dedi: "Marta, Marta sen çok şey için kaygılanıp telaşlanıyorsun. Oysa gerekli olan tek bir şey vardır. Meryem iyi olanı seçti... " (41-42).

Meryem neyi seçmişti? Kendini işlerinin çokluğuna kaptırmaktansa Rab İsa'nın sözlerini dinlemeyi, O'nunla birlikte olmayı, O'na zaman ayırmayı! Böylece iyi olanı seçtiğini söylüyor İsa. İsa bundan hoşnuttu. Marta ise kaygı içindeydi ve İsa bunu istemiyordu. Bu, bizim için de geçerlidir. Rab İsa bizim O'nun dizinin dibinde oturmamızı ve O'na zaman ayırmamızı, kaygılanmak yerine kaygılarımızı O'na vermemizi istiyor. Peki bunu nasıl yapabiliriz? Duayla. Bizim için dua etmek dinsel bir görev değil Rabbimizle konuşmaktır. İlişkide bulunmaktır. Ve bu Tanrı'yı hoşnut eder, bize de yardım eder.

Ne var ki, dua etmek deyince aklımıza birçok soru ve sorun gelebiliyor. Örneğin nasıl dua etmeliyiz?

Doğru bir şekilde dua ediyor muyuz? Ezberleyip okuyabileceğimiz bir dua var mı? En güzel dua kiminki? Tanrı dualarımıza yanıt verir mi? Yoksa hayranlarının mektuplarını sekreterlerine okutan pop yıldızları gibi sahte bir ilgi mi gösterir? Tanrı bizi bazen kızdırıyor mu? İstediklerimizi vermediği oluyor mu? Neden? Tanrı istediğimiz her şeyi vermek zorunda mıdır? Bu bizim için her zaman iyi midir? Bu ve benzeri soruların yanıtlarını çocuklarla birlikte araştırmalıyız.

Matta 6:5-15'e ve Luka 11:1-13'e birlikte bakalım. Nasıl dua etmemiz gerektiğini öğrenelim.

1. İkiyüzlü olmamalıyız. Başkalarına göstermek için değil, gerçekten Rab ile konuşmak için dua etmeliyiz.
2. Kilisemizde ya da büyüklerimizden sürekli duyduğumuz sözcükleri tekrarlayarak iyi dua edeceğimizi düşünmemeliyiz. Rab, bizim kendi sözcüklerimizi ister. Söylediklerimizin ne anlama geldiğini bilmeliyiz.
3. Dua ederken dürüst olmalıyız. Çünkü Rab bizim yüreğimizdeki gerçek duyguları, aklımızdaki gerçek düşünceleri bilir. Ağzımızdan çıkanlar yüreğimizdekilerle, aklımızdakilerle aynı olmalı.
4. Rab'be güvenmeli, imanla dua etmeliyiz. Rab, "Dileyin size verilecek; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır" diyor. Buna inanmalıyız.

Bizim için kalıplaşmış, ezbere okunacak dualar yoktur, ama Rab İsa'dan dua etmeyi öğretmesini istedikleri zaman bir dua örneği gösterdi. Rab'bin duasını birlikte okuyalım. Bu duaya göre biz de dua ederken göklerdeki Babamıza övgüler sunmalı, O'nun adının yüceltilmesini dilemeliyiz. Kendimizin değil, O'nun isteğinin olmasını istemeliyiz. Bağışlanma dilemeliyiz. Şeytan'a karşı bizi korumasını istemeliyiz. Bu temellerin dışında yine her konudaki dileklerimizi sunabilir, sıkıntılarımızı dile getirebiliriz. Tanrı'ya dua ederken utanacağımız ya da söylemekten çekineceğimiz hiçbir şey yoktur. O bizi olduğumuz gibi sever, biz söylemesek de zaten bilir. Yine de O'na gitmemizi ve O'ndan dilememizi ister çünkü bizi çok sever.

Peki bütün bunları yerine getirirsek Tanrı bize her istediğimizi verir mi? Hayır, her zaman her istediğimizi elde edemiyoruz. Özellikle büyük çocukların bu konuda deneyimleri ve kızgınlıkları olmuştur. Bunu küçük bir sohbet konusu yapalım, deneyimlerini paylaşsınlar. Ardından, Tanrı'nın neden bazen istediğimiz yanıtları vermediğini konuşalım. Bunu anlamaları çok önemlidir. Tanrı bizi duyar, dinler, düşünür ve bize en uygun olanı yapar. Örneğin bazen o konuda daha eğitilmemiz gerekiyordur. Bazen aslında ne istediğimizi bilmiyoruzdur. Belki bizim istediğimizden daha güzel bir şey verecektir ve beklememiz gerekiyordur. Ya da bazen daha ısrarla istememiz gereklidir. Bütün bunlar için uygun birer örneği kendiniz bulun ve örnekle açıklayın. Küçük çocuklar için bu konu henüz çok önemli olmayabilir, fazla üstünde durmayabilirsiniz.

Göksel Babamız bize, dualarımızı duyduğunu ve yanıtlayacağını göstermek istiyor. O'na güvenmemizi istiyor. Kutsal Kitap'ta bunu anlatan bir iki parça var. Luka 11:11-13 buna örnektir. Ayrıca 11:5-8'i okuyup konuşabilirsiniz. Biz insanlar bile birbirimizin ısrarına dayanamayıp dileklerimizi yerine getiririz. Göksel Babamız bizi daha çok düşünecektir.

İsa bizden, hiç yılmadan usanmadan dua etmemizi ister. Bunu İncil'de de bir benzetmeyle anlatmıştır. Luka 18:1-8 özellikle küçük çocuklar için akılda kalıcı bir örnek olabilir. Bu benzetmeyi çarpıcı bir biçimde anlatın ve açıklayın.

Dersi kesinlikle dua ile bitirmelisiniz. Dua konunuz, doğru ve sürekli dua etmek, Rab İsa'ya zaman ayırmak olsun. İmanlı olmayan çocuklar varsa onlara Müjde'yi verin. Bunun için yine dua konusunu kullanabilirsiniz. Tanrı artık dualarınıza yanıt verebilir, çünkü O'nunla aramızdaki engeli İsa Mesih çarmıhında kaldırmıştır.

2. Ders: Rab'le Konuşmak

Rab'le Konuşun!!!

Daireleri kesin. Birinci dairenin üstündeki üçgeni tam çizgilerden kesin. Sonra onu ikinci dairenin üzerine getirin. Tam ortasından maşalı raptiyeyle tutturun. Kolay gelsin! Resimleri boyamayı unutmayın.

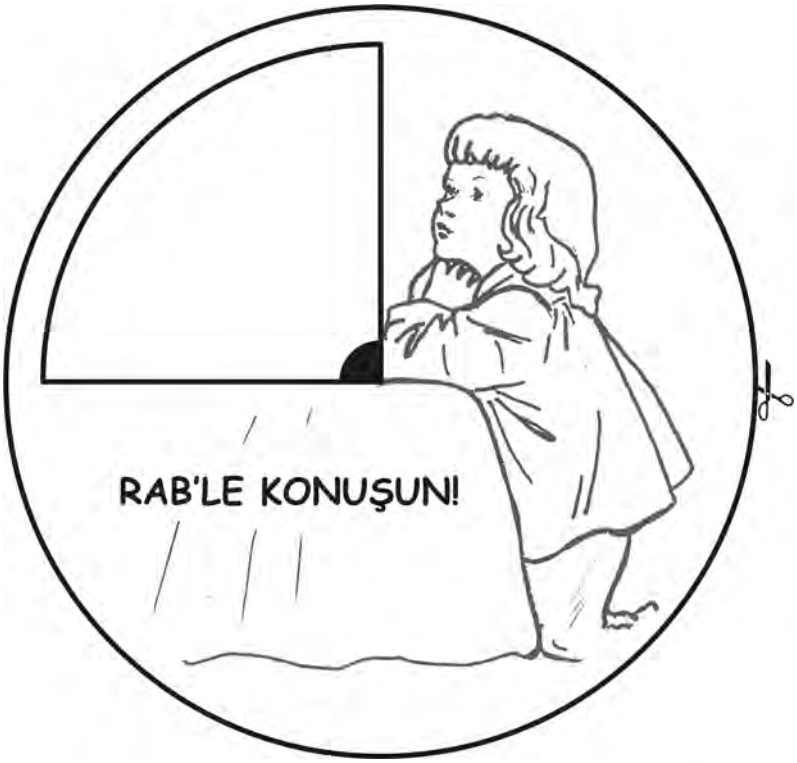

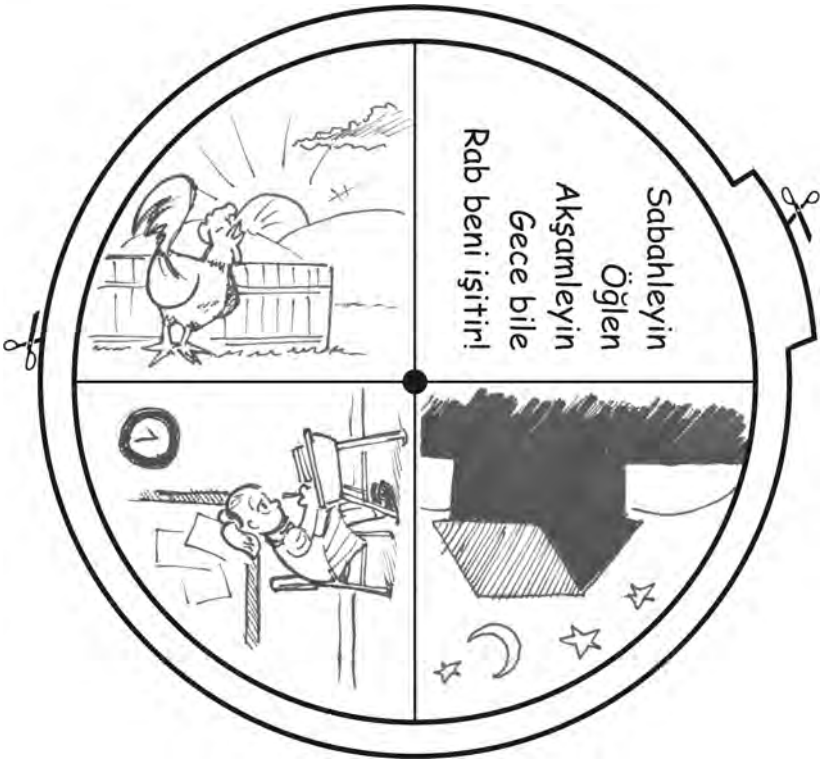

2. Ders: Rab'le Konuşmak

Rab'le Konuşun!!!

- Matta 6:5-15'i okuyun.
- İsa, 5. ayete göre "ikiyüzlü olmayın" diyor. Sizce "ikiyüzlü olmak" ne demektir?

_____

_____

- İç odamıza çekip dua etmekten ne anlıyorsunuz? Bu durumda kilisede ya da kardeşlerle birlikte dua etmek yanlış mı?

_____

_____

- Boş sözler yinelemek ne demektir? Bizler Göksel Baba'mızla konuşurken belli şekillerde mi dua etmeliyiz?

_____

_____

- İsa'nın öğrettiği duayı hep birlikte okuyalım. Burada dua ederken neleri düşünmeliyiz?

_____

_____

- 14. ayete göre "başkalarının suçlarını bağışlamalıyız." Eğer bağışlamazsak ne olur?

_____

_____

- Bu çalışmayı yaptıktan sonra hepiniz "Göksel Baba"nızla içten bir şekilde konuşun.

Göklerdeki Babamız,
adın kutsal kılınsın.
Egemenliğin gelsin.
Gökte olduğu gibi yeryüzünde de
Senin istediğin olsun.
Bugün bize gündelik ekmeğimizi ver.
Bize karşı suç işleyenleri bağışladığımız gibi
Sen de bizim suçlarımızı bağışla.
Ayartılmamıza izin verme.
Kötü olandan bizi kurtar.
Çünkü egemenlik, güç ve yücelik
sonsuzlara dek Senindir. Amin!

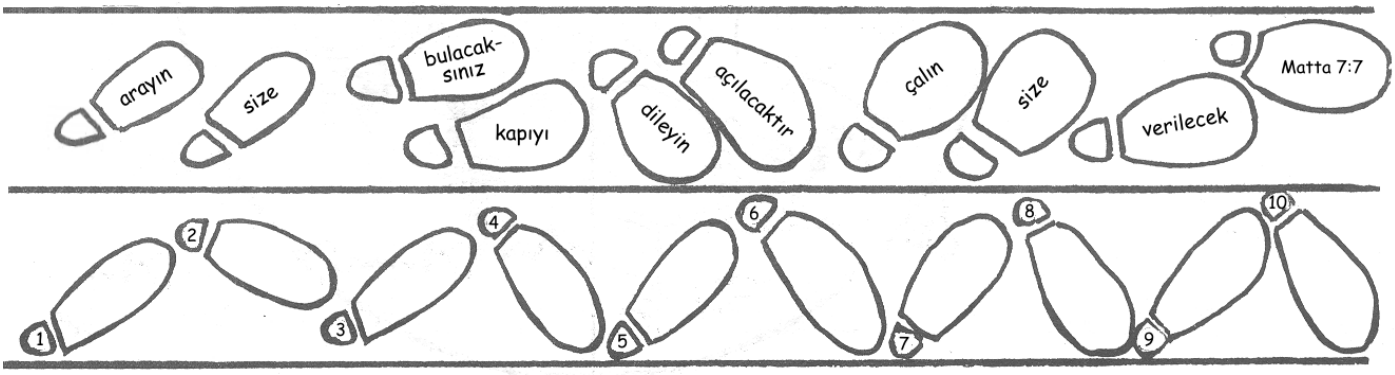

3. Ders: Bedenime İyi Bakmak

OKUMA: Daniel 1; 1. Korintliler 6:19-20

EZBERLEME: ***a) Büyükler:*** 1. Korintliler 6:19-20
"Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin. "

b) Küçükler: 1. Korintliler 3:16
"Tanrı'nın tapınağı olduğunuzu, Tanrının Ruhu'nun sizde yaşadığını bilmiyor musunuz?"

İLAHİLER:

(Sayfa 37)	Kafa, Omuz, Diz, Ayak, Hamd Edelim
(124)	Tüm Kalbinle
(9)	Biliyor musun?
(78)	Küçük Gözler
(TY 136)	Kutsal Ruh ile Dolunca
(TY 202)	Rab'bin Ruhu Kalbimdeyken

Giriş

Bu ders çok ayrıntılı ve karmaşık konuları içermemekte, ama gerçekten de önemli bir konuyu ele almaktadır. Bedenimiz Tanrı için önemlidir. Bedenimizin temizliği, bakımlılığı ve Tanrı'nın istediği görünüşte olması hem Tanrı'nın önünde, hem kendimiz için hem de yaşadığımız ortamda iyi tanıklar olabilmemiz için önemlidir. Unutmayalım ki ilk günahla birlikte dünyaya ölüm girdi. Bu hem fiziksel, hem de ruhsal bir ölümdü. Günah, bedensel bozukluklara ve eksikliklere de yol açtı. İnsan bedeni de artık değişti. Bunu çocuklara anlatmak zor olabilir. Şimdilik yalnızca bedenimizin bakımının Tanrı için, bizim için ve başkaları için önemli olduğunu vurgulamalıyız. Hele "temizlik imandan gelir" gibi bir söze sıkı sıkıya tutunmuş bir halk içinde Mesih inanlıları olarak bedenimize iyi bakmalıyız.

Ders

Dersimize yine küçük bir sohbetle başlayabiliriz. Çocuklarımıza insanlara baktıklarında ilk neyi fark ettiklerini soralım. Sonra konuyu genişletelim. Pis bir çocuk gördüğümüzde ne düşünüyoruz? Elleri kirli bir adamdan dondurma satın almak hoşumuza gider mi? Ya, dişleri bakımsızlıktan çürümüş ve sararmış bir kadın görsek, bize en içten gülüşünde bile ne hissederiz? Ya da bir sarhoş? Gözleri kızarmış ve yürüyemiyor. Bizden onu karşıdan karşıya geçirmemizi istese, korkmaz mıyız?

Bu gibi şeyler hepimizi rahatsız eder. Bizler başkalarında pislik ve bakımsızlık görmekten hoşlanmayız. Yine de her birimizin bedenlerimize çok iyi baktığını söyleyemeyiz. Peki acaba Tanrı, insanların bedenleri hakkında ne düşünüyor? Tanrı'nın karşısında insanın bedeni ne durumda olmalı?

Tanrı kutsaldır ve kutsal yerlerde oturmaktadır. Peki kutsal ne demektir? Sözlük anlamına bakacak olursak kutsalın anlamı: Tapınılacak ya da yolunda can verilecek derecede sevilen, üstüne titrenilendir. İbranice'de ise temiz, bütün pisliklerden ya da günahlardan ve kötülüklerden ayrı demektir.

Bu sözcük aslında yalnızca Tanrı'ya ait bir sıfattır ve Tanrı için ayrılan insanlar, yerler ve eşyalar için kullanılır. Tapınak kutsaldı, tapınağa ait yerler ve eşyalar da kutsaldı. Her kahinin hizmet etmeden önce kendini kutsaması gerekirdi. Bunun için kendini ve elbiselerini yıkar ve kendi için bir adak sunardı. Eski Antlaşma döneminde Tanrı'ya yaklaşmak için kurbanlar ve temizlik kuralları gerekiyordu. Ne var ki, şimdi bizler İsa Mesih aracılığıyla kutsal olduk. İsa Mesih kurban olarak kendini verdi ve bizi, O'nun kanı akladı, temiz kıldı (çalışma grubunuzda imanlı olmayan çocuklar varsa burası onlara müjdeyi vermek için çok uygundur. Fırsatı kesinlikle değerlendirin). Bizler iman eder etmez, Kutsal Ruh içimizde yaşamaya başlıyor, Tanrı'nın kutsal olan Ruh'u bizim ayrılmaz bir

parçamız haline geliyor. Pavlus, 1. Korintliler 6:19'da şöyle diyor: "Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz?"

Bunu biliyor muyuz? Biliyorsak, buna göre nasıl davranmalı, nelere özen göstermeliyiz? Bedenimiz Tanrı'nın Kutsal Ruh'unun tapınağıysa, bedenimize çok iyi bakmamız gerekir. Bedenimizi neler kirletir? Kutsallığını neler bozar? Tartışmaya açın, sonra belli başlı olanları toparlayın:

1. Öncelikle kendimizi ve elbiselerimizi temiz tutmalıyız, mikroplardan korumalıyız.
2. Dengesiz beslenme bedenimize zarar verdiği için kötü alışkanlıklardan kurtulmalıyız. Örneğin fazla şeker dişlerimizi çürütür, fazla yağlı yemekler, kek ve tatlılar bizi şişmanlatır ve kalp hastalıklarına neden olur. Hastalık ise Tanrı'dan değildir.
3. Sigara içmek kalbe, akciğere ve kan dolaşımına zarar verir. Üstelik Tanrı böyle bir maddenin tutsağı olmamızı istemez. Bedenimiz sigaraya değil, Kutsal Ruh'un işlerine bağımlı olmalıdır.
4. İçki içmek kalp, akciğer ve kan dolaşımı için çok zararlıdır. Ayrıca içki aklımızı ve düşüncelerimizi kötüye doğru değiştirebilir.
5. Tembellikten ötürü kaslarımızı hiç çalıştırmamamız ya da fazla zorlamamız da doğru değildir.

Bu örnekleri çoğaltabilir, herhangi birinde sorunu olan varsa, daha ayrıntılı işleyip dua edebilirsiniz.

Tanrı için bedenimizin önemli olduğundan söz ettik. Büyük çocuklar ile bu konuları tartışarak işleyebilir ve duayla pekiştirebilirsiniz. Eğer önceden biliyorlarsa dersin devamında anlatacağımız Daniel ile ilgili öyküyü dersin başında ya da sonunda, özet ya da anımsatma olarak geçebilirsiniz. Bilmiyorlarsa anlatın. Küçükler içinse bu öykünün anlatımı, bilgilerden daha kalıcı ve çarpıcı olacaktır. Bu nedenle küçük çocuklarla çalışıyorsanız öyküyü ayrıntılarıyla güzelce anlatın, dersin geri kalanını öykünün etrafında örün.

O zamanlar Yahuda kralı Yehoyakim'di. Babil kralı Nebukadnessar Yeruşalim'e geldi ve ele geçirdi. Kralı ve adamlarını alıp kendilerinin taptığı ilahların tapınağına götürdü. Yine de kendi sarayında tutmak üzere İsrailoğullarının içinden, kralın soyundan ve asillerden hiçbir kusurları olmayan, iyi görünümlü, bilge, bilgili, kralın sarayına layık gençlerin sarayda kalıp Kildani dilini öğrenmelerini istedi. Seçilenler üç yıl boyunca kralın güzel yemekleriyle ve şarapla beslenip sonunda kralın önüne çıkarılacaklardı. Seçilen gençlerin arasında Yahuda'dan dört genç vardı. Adları, Daniel, Hananya, Mişael ve Azarya idi. Bakılmaları için harem ağalarının başı olan Aşpenaz'a verilmişlerdi. Aşpenaz, onların adını değiştirip sırasıyla Belteşassar, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego yaptı.

Daniel ve arkadaşları kralın yemekleriyle beslenmek istemedi. Onlar, kendi putlarına sunulan hayvanların etlerini yiyor, su yerine de şarap içiyorlardı. Daniel, bu yiyeceklerin kendileri için iyi olmadığını biliyordu ve Aşpenaz'a yalvarıp bu yemeklerle değil, sebze ve suyla beslenmek istediğini söyledi. Aşpenaz önce kabul etmek istemedi çünkü efendisi olan kraldan korkuyor, onun buyruğunu çiğnemek istemiyordu. Daniel sonunda onu, on gün bu yiyeceklerle onları beslenerek denemeye ikna etti. Rab'be güveniyor, on gün sonunda bu yiyeceklerin kendilerine kralınkilerden daha çok yarayacağına inanıyordu. On gün sonunda baktılar ki gerçekten de Daniel ve arkadaşları, öbür gençlerden çok daha sağlıklı, güçlü ve iyi görünüyordu. Böylece artık sebze ve suyla beslenmeyi sürdürdüler. Rab de onları bereketledi. Onlara her konuda bilgelik ve akıl verdi. Üç yıl sonra bütün gençlerin arasında seçim yapıldığında en iyi durumda, en sağlıklı ve bilge olanlar onlardı. Onlar Rab'bin kutsallığına yaraşır biçimde bedenlerine iyi bakmışlardı ve herkesten farklı oldukları görüldü. Böylece kendi Tanrıları'na da yücelik verdiler.

Bizler de bedenlerimizde Tanrı'yı yüceltmeliyiz. Bedenlerimiz O'na yaraşır olmalı. Çünkü biz Tanrı'nın tapınağıyız. Tanrı'nın Ruhu'nun içimizde yaşadığını bilmeliyiz. Bedenimize iyi bakmak da vermemiz gereken kararlardan biridir. Dua ederek dersi bitirin.

3. Ders: Bedenime İyi Bakmak

Yanlışlara Hayır Deyin!!!

Daniel ve arkadaşlarını çiziniz.

Daniel	Şadrak	Meşak	Abed-Nego

Aşağıdaki sözcükleri bulmacaya yerleştirebilir misin?

İÇKİ
SPOR
YEMEK
SİGARA
TEMİZLİK

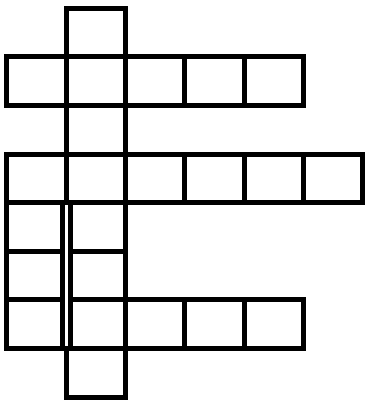

Bir düşün ... sen Tanrı'nın oturduğu bir konut olmalısın!!!

Daniel ve arkadaşlarının yiyip, içtiklerini kırmızı kalemle işaretleyin.

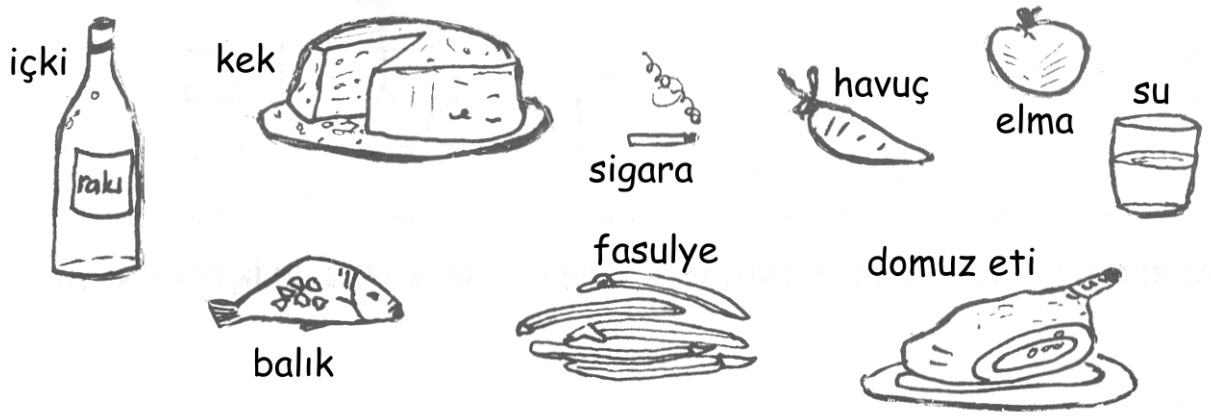

3. Ders: Bedenime İyi Bakmak

Yanlışlara Hayır Deyin!!!

- Daniel 1. bölümü yüksek sesle birlikte okuyun. Daniel ve arkadaşları nasıl bir karar verdi?

_____

_____

_____

- Zor da olsa, doğru bir karar verirsek Rab bizi bereketler. Rab, Daniel ve arkadaşlarını nasıl bereketledi?

_____

_____

_____

1. Korintliler 6:19-20'yi büyük harflerle güzelce yazın.

_____

_____

_____

_____

- Bu ayete göre bedenimiz nedir?

_____

- Tapınak ne anlama gelir?

_____

- Aşağıdaki sözcükleri bulmacaya yerleştirebilir misin? Bu sözcüklerdeki konular hakkında tartışın.

İÇKİ
SPOR
YEMEK
AHLAK
SİGARA
TEMİZLİK

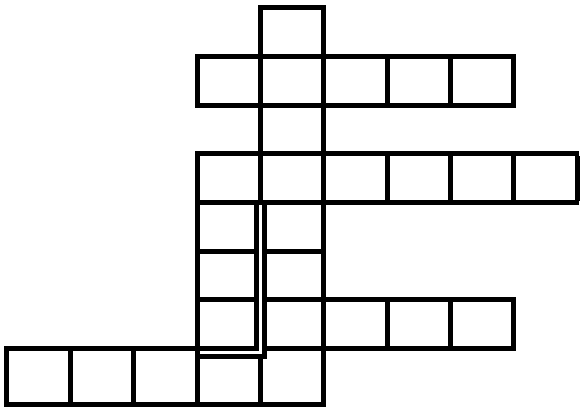

- "Sen Tanrı'nın oturduğu bir konut olmalısın!!!" Bu sözü birlikte konuşun.

4. Ders: Paylaşmak

OKUMA: Yuhanna 6:1-15; Luka 6:27-38; 3:11; 2. Korintliler 9;
1. Timoteyus 6:17-19; İbraniler 13:16

EZBERLEME: ***a) Büyükler:*** İbraniler 13:16
"İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paylaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur."

b) Küçükler: Luka 6:30
"Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin."

İLAHİLER: (TY 152) Birbirimizi Sevelim
(8) Beni Seviyorsanız
(38) Düşmanın Acıkmışsa

Giriş

Yine karar vererek değişeceğimiz bir konuyla karşı karşıyayız. Paylaşmak. Aslında bu konuyu biraz genişçe ele alacağız ve iyiliksever olmayı, cömert olmayı, cimrilikten kaçınmayı ve yardımsever olmayı da içine alacağız. Zaten bütün bunlar birbirine bağlı davranış biçimleridir. İncil'e baktığımızda bu konuyla doğrudan ilgili bir öykü görmüyoruz. Bu nedenle okuma parçalarımız İncil'in çeşitli yerlerinden alındı. Yine de özellikle küçük çocukların bir konuyu anlamaları öykülerle daha kolay olduğundan, İsa'nın beş bin kişiyi doyurduğu mucizeyi bir başka açıdan ele alarak, iki balık ve beş ekmeğini O'nunla paylaşan çocuğu örnek olarak göstermek istedik. Bu parçayı onlara olabildiğince renkli ve görkemli bir biçimde, belki bir tiyatroyla anlatın. Büyük çocuklarla ise daha çok paylaşmanın zorluklarından, onların deneyimlerinden söz edip ayetlere bakarak teşvik sağlayabilirsiniz.

DERS

Bu derste ilk olarak Yuhanna 6:1-15'te yer alan olayları inceleyeceğiz. İsa, Celile gölünün karşısında iki balık ve beş ekmekle beş bin kişiyi doyurduğu mucizesini gerçekleştirdi. Çocuklara bu olayı anlattıralım. Bildikleri kadarıyla önce onlar anlatmayı denesinler. Büyük olasılıkla çocuktan söz etmeyeceklerdir. Siz öykünün gerisini tamamlayın. Bu öyküde tabii ki baş kahramanımız Rab İsa'dır, ama pek sözünü etmediğimiz diğer bir kahraman daha var. Bu kahraman küçük bir çocuktur. Kısaca, İsa kalabalığı doyurmak gerektiğini söyler ve öğrencilerden Filipus bunun olanaksız olduğundan söz eder, herkesin doyabilmesi için çok yiyecek gerektiğini söyler. Okuduğumuz kadarıyla onca kalabalık içinde iki balıkla beş ekmeği olan küçük çocuktan başka hiç kimsede bir lokma yiyecek yoktur ve herkes açtır. Şimdi kendimizi çocuğun yerine koyalım. O anda kalabalığın en zengini odur. Tek yiyecek onda vardır. Ve Rab'be elinde olan tek yiyeceği vermeye razı olur. Tabii ki çocuk sonradan nasıl bir mucizeyle karşılaşacağını bilmiyordu. O yalnızca yemeğini paylaştı. Hem de kimseye yetmeyeceğini bildiği halde kendi de aç kalmaya razı oldu. Bunun karşılığıysa büyük bir mucize ve bereket oldu. Tanrı, Rab İsa onun paylaştığı azıcık yemeği çoğalttıkça çoğalttı ve herkes doyduktan sonra artıklar toplandı! Peki biz bundan nasıl bir ders çıkarabiliriz?

Bu çocuğun yaptığı doğruydu. Ezberleme ayetimize bakalım: *"Sizden bir şey dileyen herkese verin, malınızı alandan onu geri istemeyin"* (Küçükler). *"İyilik yapmayı, sizde olanı başkalarıyla paşlaşmayı unutmayın. Çünkü Tanrı bu tür kurbanlardan hoşnut olur"* (Büyükler).

Tanrı bizim sahip olduklarımızı paylaşmamızı, ihtiyacı olanlara vermemizi istiyor. Bunun sonucunda kendimizin de bereket alacağı kesindir.

Bunun pek kolay olmadığını hepimiz biliyoruz. Zaman zaman paylaşmak bizim için çok zor olur. Örneğin doğum günümüzde alınan cici bir oyuncağı hemen arkadaşımızın ellerine bırakabilir miyiz? Ya da yeni aldığımız kazağımızı kolaylıkla bir başkasına verebilir miyiz? Ya da zaten çok az olan

paramızı kolayca bir dostumuzla paylaşabilir miyiz? Ne yazık ki bunları kolaylıkla yapamıyoruz. Bu da bizim doğal benliğimizden kaynaklanıyor. Biz benciliz. Öncelikle bir şeyin kendimizde olmasını istiyoruz. Zengin olmak istiyoruz. İyi giyinmek istiyoruz. Güzel oyuncaklara sahip olmak istiyoruz. Kimseden bir eksiğimiz olmasın istiyoruz. Belki bazılarımız yoksuluz ve elimizdekini başkasına verirsek hiçbir şeyimizin kalmayacağını düşünüyoruz. Bu konuyu işleyelim. Çocuklara soralım. Paylaşmak konusunda hangi zorlukları yaşadıklarını öğrenip dersin akışını buna göre yönlendirelim.

Peki acaba Tanrı bu konuda ne düşünüyor? Tanrı yalnızca bize öğütler veren ama uygulamamız için bizi yalnız başımıza bırakan, elimizdekini paylaşınca ne denli zor durumda kalacağımıza aldırmayan biri midir? Tanrı cömertçe paylaşmamızı isterken yoksulları düşünüyor mu? Evet. Tanrı bu konuda da bize yardımcı olmaktadır. Her durumda cömert olalım diye her yönden bizi zenginleştirir (2. Korintliler 9:11). "Şunu unutmayın: Az eken az biçer, çok eken çok biçer. Herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; isteksizce ya da zorlanmış gibi değil. Çünkü Tanrı sevinçle vereni sever. Her zaman, her yönden, her şeye yeterli ölçüde sahip olarak her iyi işe cömertçe katkıda bulunabilmeniz için, Tanrı her nimeti size bol bol sağlayacak güçtedir" (2. Korintliler 9:6-8). Eğer İncil'de yazılı olan bu sözlere inanır ve Tanrı'ya güvenirsek, paylaşmamız çok daha kolay olacaktır. Unutmayalım, Tanrı her zaman, her yönden her şeye yeterli ölçüde sahip olmamızı sağlamaktadır ve sağlayacaktır.

Yine İncil'deki bir başka parçaya bakalım. Zenginler için paylaşma konusunda Tanrı şöyle diyor: "Şimdiki çağda zengin olanlara gururlanmamalarını, gelip geçici zenginliğe umut bağlamamalarını buyur. Zevk almamız için bize her şeyi bol bol veren Tanrı'ya umut bağlasınlar. İyilik yapmalarını, iyilikten yana zengin, eliaçık ve paylaşmaya istekli olmalarını buyur. Böylelikle gerçek yaşama kavuşmak üzere gelecek için kendilerine sağlam temel olacak bir hazine biriktirmiş olurlar" (1.Timoteyus 6:17-19).

Bu ayetlerden görüyoruz ki, paylaşmak, cömertçe vermek hem zenginler hem de fakirler için geçerlidir ve biz elimizde olanı paylaştığımız zaman bu, Tanrı'yı yüceltecektir. Nasıl mı? Bizim verdiklerimiz başkalarının gereksinimlerini giderecektir. Biz bunu Tanrı'nın yardımıyla yaptığımızdan onların durumu düzeldikçe Tanrı'nın gücü ortaya çıkacaktır. Yine bir ayetle bunu pekiştirelim. "Bunlar… Mesih Müjdesi'ne uyarak kendileriyle ve herkesle malınızı cömertçe paylaştığınız için Tanrı'yı yüceltiyorlar" (2.Korintliler 9: 13). (Eğer grubunuzda imanlı olmayan çocuklar varsa burada geçen "Mesih Müjdesi"ni açıklayarak onlarla müjdeyi paylaşın.)

Her durumda paylaşmaya, cömert olmaya karar verelim! En azından bunun için dua edelim ve Kutsal Ruh bizi değiştirsin, bu konudaki zayıflıklarımızı gidersin. Duayı çocukların gereksinimlerine göre yönlendirin.

4. Ders: Paylaşmak

Tanrı Sevinçle Vereni Sever!!!

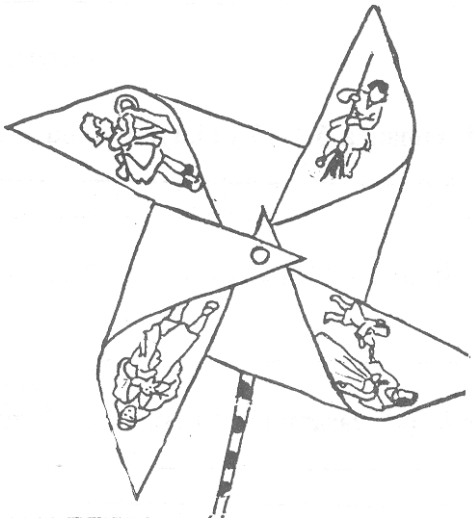

Her şeyi paylaşmak isterim: oyuncaklarımı, arkadaşlarımı, yardımımı, sevgimi. Rab İsa bize yardım etsin.

- Aşağıdaki kareyi kesin ve üstündeki resimleri boyayın.
- Renkli kartona yapıştırın.
- Karenin üstündeki çizgileri kesin.
- 1.2.3.4. numaraları ortadaki noktaya katlayın ve bir çiviyle birleştirin.
- Çiviyi küçük sopaya takın.
- Kolay Gelsin!

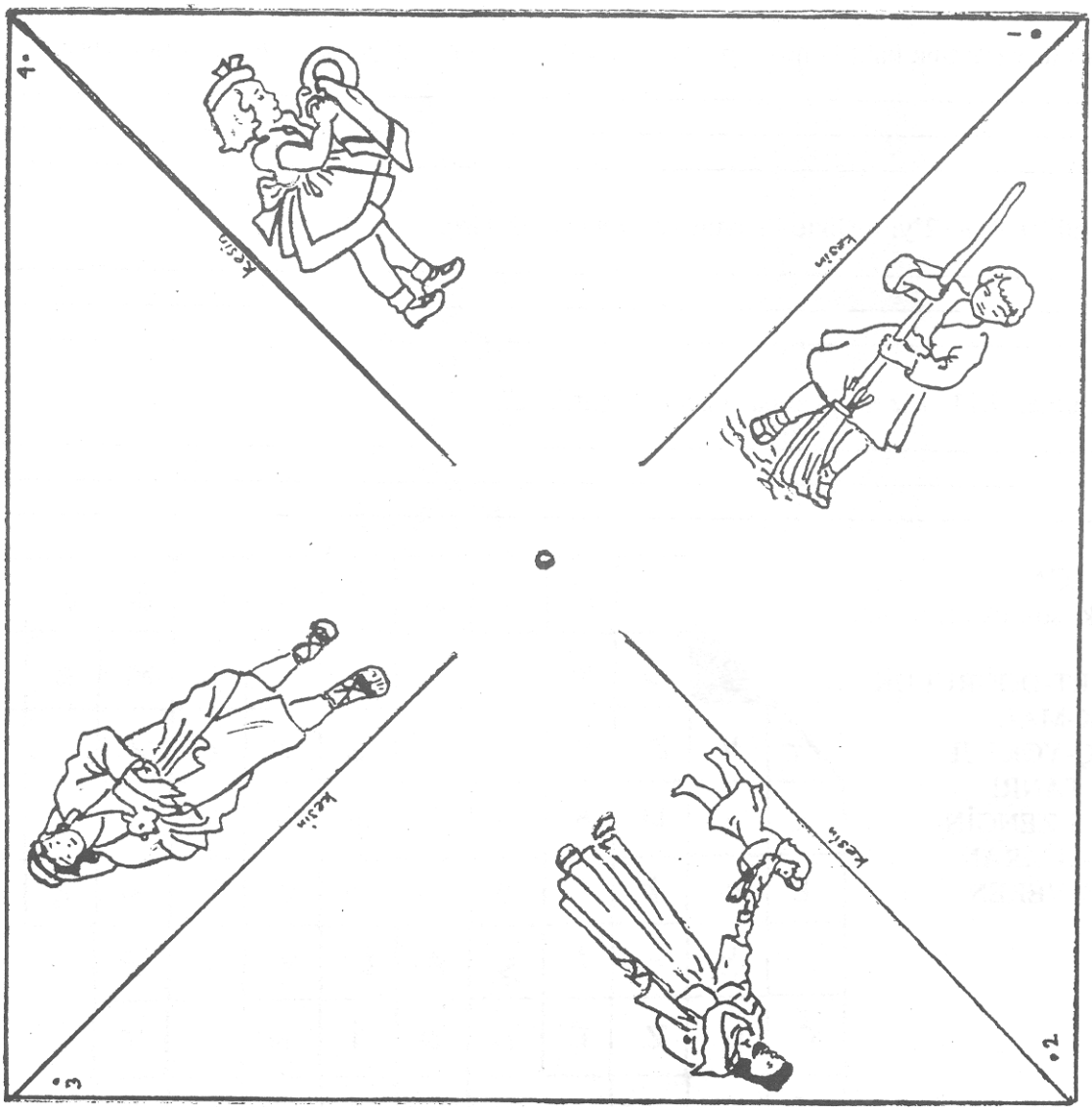

4. Ders: Paylaşmak

Tanrı Sevinçle Vereni Sever!!!

- Yuhanna 6:1-15'i okuyun ve bu çocuktan nasıl bir ders alabileceğinizi düşünün.

_____

_____

- İbraniler 13:16'yı okuyun. Tanrı hangi tür kurbanlardan hoşnut olur?

_____

_____

- Kendi yaşamında bu istekle ilgili zorluklar var mı? Kısaca anlatabilir misin?

_____

_____

- Rab İsa'nın yaşamına baktığımızda paylaşmakla ilgili neler görüyoruz? Birkaç örnek verin.

_____

_____

_____

- 2. Korintliler 9:6-12'yi birlikte okuyun ve özetleyerek yazın.

_____

_____

_____

- 2. Korintliler 9:11. Biz verince nasıl zenginleştiriliriz?

_____

_____

Bulmaca

Aşağıdaki sözleri bulun.

cömert	doğruluk	ekmek
mal	sevinç	yoksul
balık	Tanrı	paylaş
zengin	iyilik	şükran
çocuk	veren	

		Ç	I	K	U	L	U	R	Ğ	O	D
		O	R	I	O	N	E	K	M	E	K
T	N	C	N	L	U	S	K	O	Y	İ	Ö
R	A	U	A	A	İ	N	M	A	L	M	E
E	R	K	T	B	S	E	V	İ	N	Ç	R
M	K	O	L	Ş	A	L	Y	A	P		
Ö	Ü	Z	E	N	G	İ	N	A	T		
C	Ş	E	L	N	E	R	E	V	L		

5. Ders: Kardeşlerle Anlaşmak

OKUMA: 1.Samuel 18:1, 3-4; 20:1-43; 1.Yuhanna 3:11-18; 4:7-21; 1.Korintliler 13:4-7

EZBERLEME: Romalılar 12:10
"Birbirinize kardeşlik sevgisiyle bağlı olun. Birbirinize saygı göstermekte yarışın."

İLAHİLER: (TY 152) Birbirimizi Sevelim
(64) İsa Çocukları Sever
(62) İsa Beni Çok sever
(63) İsa Çocukları Çok Seviyor
(108) Sevgi Her Lisanda

Giriş

Bu derste amacımız, yalnız olan çocukları bir dosta sahip olmaya özendirmek, Rab'bin önünde O'nun kutsadığı bir kardeşlik sevgisinin güzelliğini göstermek ve kardeşlerimizi sevmenin ve onlarla anlaşmanın aslında ne demek olduğunu öğretmektir. Bu nedenle Davut ile Yonatan öyküsü dersin ana öyküsü olacaktır. Ayrıca, küçük çocuklar için yeterince renklendirip kalıcı olmasını sağlayacak kadar ilgi çekici malzemeye sahip bir öykü. Bunun sağladığı yararları kullanın, bu ilişkiyi yaşamış kadar olsunlar. Büyük çocuklar için de uygun bir öyküdür. Aslında çocuklar büyüdükçe daha derin dostlukları gereksiniyorlar. Özellikle imanlı çocuklar için bu çok zor olabiliyor. Belki imanlı topluluğundan bir dosta sahip olabilmek için dua edebilirler. Biliyoruz ki çoğunun arkadaşları okul ve mahallelerinden oluyor ama bu imanlı bir çocuk için her zaman yeterli değildir. Bu dersi de çalışma grubunuzun niteliğine göre yönlendireceksiniz. Kardeşleriyle anlaşmakta çektikleri zorlukları öğrenecek, onların içlerini dökmelerini sağlayıp dua edeceksiniz.

DERS

Bugünkü konumuz iki kişi arasındaki kardeşlik bağını, dostluğu anlatıyor. Birinci Samuel'de yer alan bu ilişkiye bakmadan önce biraz konuşalım. Kardeşlerimiz kimlerdir? Onlarla anlaşabiliyor muyuz? Neden anlaşamıyoruz. Derin dostluklarımız var mı? Bunlar imanlı mı, değil mi? Her iki türden dostluklarımızın iyi ya da kötü yönleri nelerdir? Aslında kardeşlerimizle aramızda kıskançlık, kavga etmek ve kötü niyetli düşünceler gibi anlaşmazlık nedenleri vardır. Çoğunlukla da birbirimizle anlaşmamız zordur. Kardeşlerle anlaşmak derken yalnızca öz kardeşlerden söz etmiyoruz. "Kardeş" sözcüğü arkadaşları, komşuları, okul arkadaşlarını da kapsamaktadır. Bazı arkadaşlarımızla anlaşıyor, bazılarıyla hiç anlaşamıyoruz. Onlarla anlaşmaya nasıl karar verebiliriz? Peki nasıl davranmamız gerekir? Kutsal Kitap'ta bu konuyla ilgili bize örnek olabilecek çok güzel bir anlatım var. Şimdi Yonatan ile Davut'un ilişkisine bakalım.

Davut, kral olan Saul'dan çok korkuyordu çünkü Saul onu öldürmeye çalışıyordu. Davut bu nedenle ondan kaçıyordu. Saul'un Davut'u öldürmek istemesinin, nedeni kıskançlıktı. Davut her işte, Saul'dan çok daha başarılıydı. Tanrı'nın Ruhu Davut'un üzerindeydi. Ne var ki, boyun eğmeyişi yüzünden Tanrı'nın Ruhu Saul'dan alınmıştı. Davut, Saul'un kızıyla evliydi yani damadıydı. Bu nedenle aslında akraba olarak çok yakın olmaları gerekirdi. Saul, Davut'un krallığını zorla kendisinin elinden alacağından korkuyordu ve kendini korumak için Davut'u öldürmek istedi. Saul'un bir de Yonatan adında oğlu vardı.

Biliyorsunuz, genellikle bir kralın ardından oğlu tahta geçer. Oğullar için taht çok önemlidir. En büyük oğlu olduğu için Saul öldükten sonra o kral olacaktı. Ama Yonatan'la Davut arasında özel bir dostluk vardı. Birinci Samuel 18:1'de şöyle yazıyor: "Saul oğlu Yonatan'ın yüreği Davut'a bağlandı. Yonatan onu canı gibi sevdi." Evet, Yonatan Davut'u canı gibi seviyordu. Kral olmakta ısrar etmedi. Davut'un kral olmasına razıydı. Babasının öfkesi onda yoktu.

Davut kaçtığı zaman Yonatan onu arayıp buldu. Davut derdini ona anlattı. Babasının neden onu öldürmek istediğini sordu. Yonatan önce babasının Davut'u öldürmek istediğini anlamadı. Çünkü düşman olunacak bir durum görmüyordu. "Yonatan Davut'a beslediği derin sevgiden ötürü, onunla bir dostluk antlaşması yaptı. Üzerinden kaftanını çıkarıp zırhı, kılıcı, yayı ve kuşağıyla birlikte Davut'a verdi." Rab'bin önünde yaptıkları bu dostluk antlaşması onların düşman olmasını engelliyordu.

Sonunda Yonatan babasının gerçekten de Davut'u öldürmek istediğini anladı. Davut'a şöyle dedi: "Ne dilersen dile, senin için yaparım " (1. Samuel 20:4). Yonatan dostunun sorunuyla gerçekten de ilgilendi. Sorun gerçekten de çok büyüktü ve kendisiyle ailesi arasında anlaşmazlığa bile neden olabilirdi. İstese, "Boşver, bir şey olmaz" gibi boş sözlerle yüzeysel bir ilgi gösterebilirdi. Oysa gerçekten Davut'un durumunu inceledi ve ciddi olduğunu anladı. Hatta kendini bile tehlikeye attı. Saul, ay başında yemekleri genellikle krallığındaki komutanlarla birlikte yerdi. Davut da bunlardan biriydi ama kaçmakta olduğu için bu kez yemekte yoktu. Yonatan onun için aracılık ederek gelemediğini söyledi. Saul çok öfkelendi ve kendi oğlunu mızrakla öldürmeye bile niyetlendi. Neyse ki Yonatan kendini kurtarabildi. İşte o zaman Davut'un korkusunu daha iyi anlayabildi. Davut'un yanına gitti, onun kurtulmasına yardım etti ve sonunda birlikte ağladılar.

Onlar, Tanrı'nın önünde bir antlaşma yapmışlardı. Yonatan sonra şöyle dedi: "İkimiz RAB'bin adıyla ant içmiştik. RAB seninle benim aramda ve soylarımız arasında sonsuza dek tanık olsun." Ve öyle oldu. Onlardan biri ölürse, öbürü dostunun ailesini kendi ailesi gibi koruyacak ve merhamet gösterecekti. Öyle de oldu. Davut, Yonatan ölüp kendisi kral olduktan sonra Yonatan'ın en küçük sakat oğlu Mefiboşet'e acıdı ve yardım etti.

Bu ilişkiden öğreneceğimiz çok şey var. Neler olduğunu çocuklarla tartışın. Yonatan iyi bir dost olarak nasıl davrandı? Öncelikle babası gibi kendini düşünmedi, kral olmak için dostuna düşman olmadı. Onu korudu, kendisini ikinci plana attı, hatta ölümü göze aldı. Onu babasına karşı savundu. Düşünün, kendi babasını karşısına almayı göze aldı. Onun canını kurtardı. Rab'bin önünde yaptıkları dostluk anlaşması da çok önemlidir. Rab böylelikle onların sevgisi için etkin olabilir ve aralarında kopmayan bir bağ oluşturur.

Peki biz kardeşlerimizle ve arkadaşlarımızla bu kadar iyi anlaşıyor muyuz? Verdiğimiz sözleri tutuyor muyuz? Sorunlarıyla gerçekten ilgileniyor muyuz? Onları gerçekten anlamaya ve yardım etmeye çalışıyor muyuz? Kardeşlerimizle anlaşmaya karar verelim!

"Sevgili kardeşlerim, birbirimizi sevelim. Çünkü sevgi Tanrı'dandır. Seven herkes Tanrı'dan doğmuştur ve Tanrı'yı tanır... Tanrı, biricik Oğlunun aracılığıyla yaşayalım diye O'nu dünyaya gönderdi, böylece bizi sevdiğini gösterdi. Tanrı'yı biz sevmiş değildik, ama O bizi sevdi ve Oğlunu günahlarımızı bağışlatan kurban olarak dünyaya gönderdi. İşte sevgi budur. Sevgili kardeşlerim, Tanrı bizi bu kadar çok sevdiğine göre biz de birbirimizi sevmeye borçluyuz" (1. Yuhanna 4:7-11).

Bu ayetleri özellikle büyük çocuklarla birlikte okuyup sonra dua edebilirsiniz. Ayrıca çalışma grubunuzdaki imanlı olmayan çocuklara okutarak müjdeyi onlarla paylaşabilirsiniz.

5. Ders: Kardeşlerle Anlaşmak

Arkadaş Olalım!!!

- Davut ile Yonatan'ı ve onların elindeki oku boyayın.
- Bu güzel öyküyü tiyatro olarak oynayın.

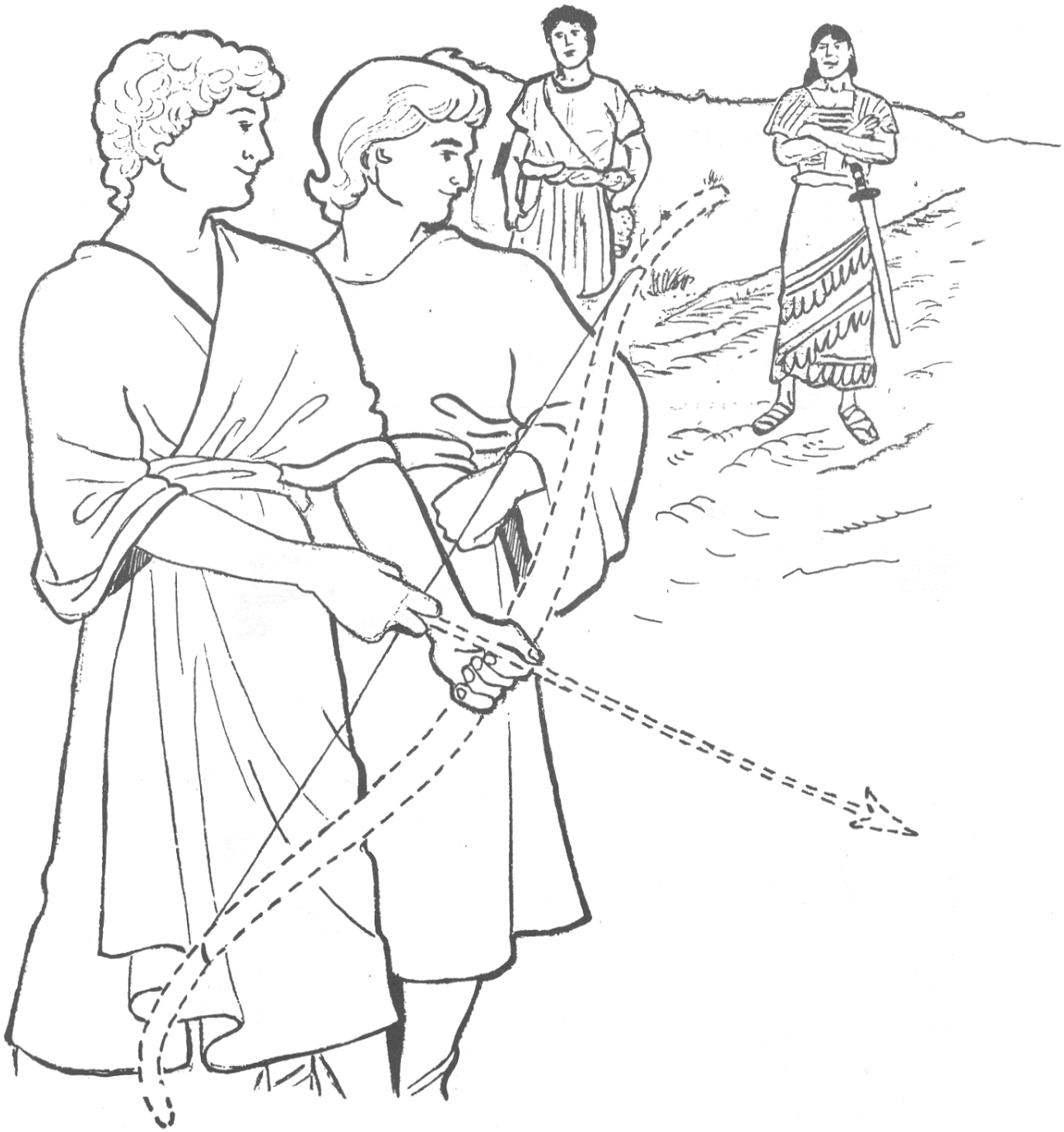

5. Ders: Kardeşlerle Anlaşmak

Arkadaş Olalım!!!

Yonatan, Davut'u canı gibi severdi. Bunu, 1. Samuel 20:16'dan okuduk. Yonatan babası ölünce kral olacaktı. Yonatan, Davut'un kral olabileceğini bildiği halde, onu çok severdi. Yonatan ile Davut arasındaki dostluğu tartışın.

- Davut ile Yonatan'ın ilişkisinden neler öğrenebiliriz.

_____

_____

- Dostluk, kardeşlik sizce ne demek?

_____

_____

- Dosta ihtiyacımız var mı? Neden?

_____

_____

- 1. Yuhanna 3:17 ve Matta 5:46 bize ne öğretir?

_____

_____

- Biz de insanları böyle sevmeye karar verebilir miyiz? Nasıl?

_____

_____

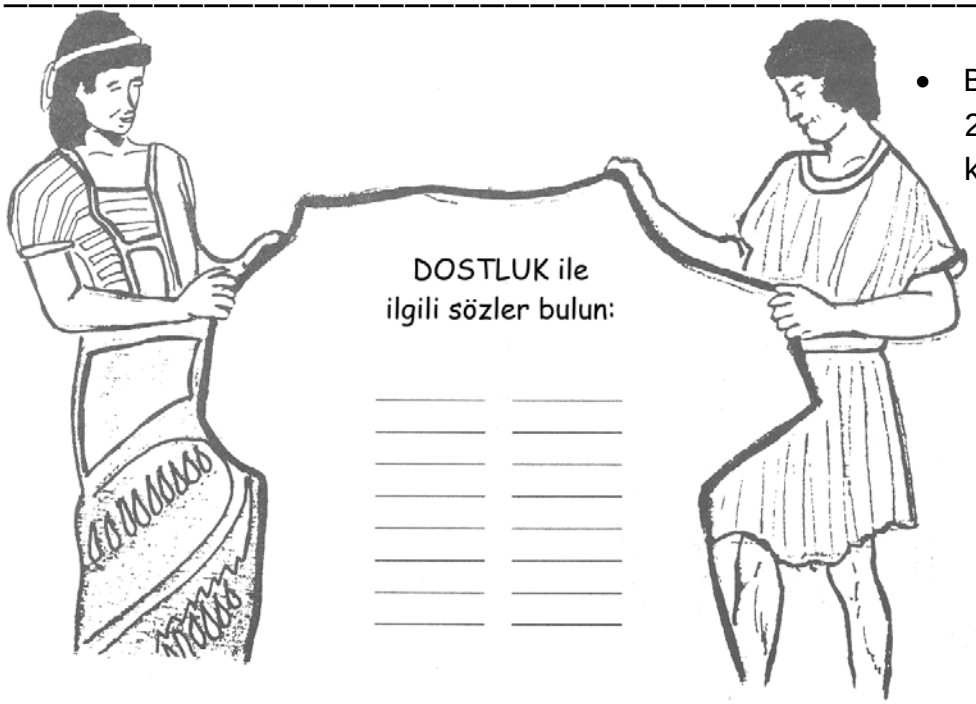

- Beraberce 1. Yuhanna 4:7-21'i okuyun ve düşüncelerinizi karşılaştırın.

6. Ders: Doğru Olanı Yapmak

OKUMA: Daniel 3:1-30; Matta 5:17-48; Luka 6:27-36

EZBERLEME: Efesliler 5:8 b-10

"Işık çocukları olarak yaşayın. Çünkü ışığın meyvesi her tür iyilikte, doğrulukta ve gerçekte görülür. Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin."

İLAHİLER:

(79)	Küçük Gözler
(124)	Tüm Kalbinle
(73)	Korkma! Seninleyim
(42)	Gençsin Diye

Giriş

Evet, hepimiz doğru olanı yapmak isteriz. Ne var ki, kendi yaşantımıza baktığımızda bizim de her zaman doğru olanı yapmadığımızı görüyoruz. Üstelik her zaman neyin doğru olduğunu da bilmiyoruz. Neyin doğru olduğunu nasıl öğrenebiliriz? Doğru olanı yapmak için önce bunu bilmek gerekir. Bunu da Tanrı'nın sözlerinden öğrenebiliriz. Ezberleme ayetinde, "Rab'bi neyin hoşnut ettiğini ayırt edin", yani öğrenmeye çalışın diyor. Çocuklarla bunun anlamını ve nasıl yapılacağını iyice incelemeliyiz. Matta 5 ve Luka 6 bize hem genel olarak, hem de bazı konularda ayrıntılarla neyin doğru olduğunu öğretiyor. Büyük çocuklarla çalışırken, öyküyü anlattıktan sonra Matta 5 ve Luka 6'yı okuyalım ve bu ayetlerden neler öğrenebileceğimizi tartışalım. 'Doğru olanı yapmak' kalbimizde, düşüncelerimizde başlar. Romalılar kitabında, 'Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin (doğru olan) isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin' diyor (Romalılar 12:2). Vereceğimiz her kararda Rab'bin isteğini düşünmeliyiz. O'nun sözünü bilmeliyiz ve buna göre yaşamalıyız. Kutsal Kitap'ta doğru olanı yapmak ve bunun sonuçlarıyla ilgili öyküler çoktur. Şadrak, Meşak ve Abed-Nego öyküsünü bu açıdan ele alıp anlatmalıyız.

Ders

Doğru olanı yapmak düşüncemizde başlar. Bizler eğer doğru davranmak istiyorsak önce bulunduğumuz durumu, yüreğimizi, Tanrı'nın ne istediğini düşünmeliyiz. Bazen bunlar birbiriyle çok çelişir. (Bu bir sohbet olsun, örneklerle küçük bir konuşma zamanı ayırın). Kendi isteklerimizle Tanrı'nın istekleri birbirinden farklı olduğu zaman, doğru olanın hangisi olduğunu düşünmeliyiz. Bazen Tanrı'nın yolu çok zor görünür. O'na yeterince güvenemeyeceğimizi düşünürüz. Kutsal Kitap'ta çok zor bir durumda doğru karar veren üç kişinin öyküsü var. Onların durumunu ve yaşadıklarını öğrenirken kendimizi onların yerine koymaya çalışalım. Bizim de yaşamlarımızda benzer durumlar oluyor. Acaba biz onlar gibi davranıyor muyuz diye düşünelim.

Şadrak, Meşak ve Abed-Nego o zamanın kralı Nebukadnessar'dan bir çağrı almışlardı. Buna göre tüm halkla birlikte onların da, büyük bir törende bir heykelin önünden geçerken diz çöküp tapınmaları gerekiyordu. Bu heykeli kral yaptırmıştı. Bizim kahramanlarımıza bu özellikle söylenmişti. Onlar özel kişilerdi ve herkesin gözü onların üzerindeydi. Onların Rab'bi sevdiğini ve O'na tapındığını biliyorlardı.

Şadrak, Meşak ve Abed-Nego çok zor bir durumdaydı. Kralın buyruğunu biliyorlardı. Bildikleri ve hiçbir zaman unutmamaları gereken bir buyruk daha vardı. Tanrı'nın buyruğu. Tanrı "Benim dışımda hiçbir Tanrı'nın önünde diz çökmeyecek ve tapınmayacaksınız" diyordu (Mısır'dan Çıkış 20:3-4'ten alındı). Zor durumdaydılar. Bu durumda siz ne yapardınız? Belki onlar "heykelin önünde diz çöksek ne olur, biz içimizden Tanrı'ya taparız" diye düşünebilir, törene katılmamak için bir bahane bulabilir, ya da "boş ver önce heykele tapınır, sonra da Tanrı'ya tapınarak tövbe ederiz" diyebilirlerdi. İnsanlar genellikle böyle çözümler bulmaya çalışırlar.

Onlar Tanrı'yı gerçekten seviyor, O'nu hoşnut etmek istiyor ve O'nun gözünde doğru olanı yapmak istiyorlardı ve karar verdiler. Böylece kralın önüne çıkıp heykele tapmayacaklarını ona söylediler. Kral çok kızdı ve "Eğer tapınmazsanız, hemen o saat ateşi alevli fırının içine atılacaksınız; ve benim elimden sizi kim kurtaracak?" dedi. Onlar ise çok ilginç ve yürekli bir yanıt verdiler: "Kendisine kulluk ettiğimiz Tanrı bizi kızgın fırından kurtarabilir; senin elinden de bizi kurtaracaktır. Ama bizi kurtarmasa bile, ey Kral, ilahlarına kulluk etmeyiz, diktiğin altın heykele tapınmayız".

Kararlıydılar. Rab'bin ardından gitmeye ve O'nun yolundan ayrılmamaya karar verdiler. Kral çok kızdı ve onları gerçekten de fırına attı. Fırın o kadar sıcaktı ki, Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'yu götüren adamlar ateşin aleviyle öldüler. Bizimkiler fırına düştüler. Ve bir mucize! Yanmadılar. Üstelik ateşin içinde yürüyorlardı ve üç değil dört kişiydiler. Sizce bu dördüncü kişi kim olabilir? "Ateşten geçerken seninle olacağım" diyen ilahiyi biliyoruz. Bu sözler ne kadar da doğrudur. Rab onlarla birlikteydi.

Biz de farklı durumlarda ateşten geçer gibi olabiliriz ama bilmeliyiz ki, Rab bizimle beraberdir. Bu öyküde şunu görüyoruz: Belki ateşten korktular, ama Rab'be güvenip doğru olanı yaptılar. Rab'bin sözünden çıkmadılar, buyruğunu çiğnemediler. Rab'bi hoşnut etmek istiyorsak biz de böyle davranmalıyız. Örneğin okulda arkadaşlarınız ya da öğretmeniniz "Sen, İsa'ya mı inanıyorsun?" diye sorunca ne yanıt veriyorsunuz? Nasıl yanıt vermeniz gerekir? (Tartışın) Belki sizinle dalga geçeceklerinden, cezalandırılacağınızdan korkabilirsiniz, ama doğru davranmanız, dürüstçe yanıt vermeniz gerekir. Belki böylece İsa'nın kim olduğunu onlarla paylaşma olanağı doğar.

Şadrak, Meşak ve Abed-Nego için sonucun nasıl olacağı önceden belli değildi. Yine de Tanrı'nın buyruğunu tam olarak yerine getirmeye kararlıydılar. Hatırlıyor musunuz, kral ile konuşurlarken, "Olmazsa bile yine biz heykeli tapmayacağız" demişlerdi. Doğru olanı yapmak, Tanrı'nın Sözüne göre yaşamak demektir. Tanrı'nın Sözüne itaat etmemiz gerekiyor. İtaat sözcüğünü pek sevmiyoruz. Her şeyi kendi düşüncelerimize göre yapmak istiyoruz. Biz özgür olmak istiyoruz. Şadrak, Meşak ve Abed-Nego kralın heykelinin önünde diz çökseydiler bu özgürce verdikleri bir karar olmayacaktı. Korkudan bu kararı vereceklerdi. Ama onlar Tanrı'nın Sözüne itaat ettiler. Tanrı bizi yarattı, O yaşamımızın kurallarının ve sınırlarının, en iyisi bilmez mi? Tanrı'nın Sözüne itaat edersek o zaman bu dünyada özgürce, Tanrı'yla birlikte yaşayabiliriz. Evet, bu her zaman kolay olmayabilir ama korku, çevre ya da insanlar değil, yaşamımızı bizi Yaratan yönetiyor. Tanrı'ya itaat etmeye karar verelim. Şadrak, Meşak ve Abed-Nego'dan örnek alalım!

Evet, çocuklar, siz de doğru olanı yapmaya kararlı mısınız? Beraber Rab'bin önünde diz çökelim, O'ndan güç ve cesaret dileyelim. Kendi gücümüzle kesinlikle yapamıyoruz, ama şunu biliyoruz ki Rab bizimledir! Çocuklarla 73 numaralı ilahiyi söyleyin.

Büyük çocuklarla şimdi Matta 5 ve Luka 6'yı okuyun. Doğru olanı yapmak ya da itaat etmenin ta kalbimizde başladığını onlarla tartışın. Küçüklerle çalışma kağıdı yaparken güncel örneklerle 'doğru olanı yapmanın' ne demek olduğunu onlara anlatın. Karar veremedikleri zaman doğru olanı büyüklerine sormaya onları teşvik edelim.

6. Ders: Doğru Olanı Yapmak

Doğru Olana “Evet” De!!!

Resimleri boyayın. Kağıdı işaretli yerden ikiye kesin. İnsanların olduğu parçayı bir kartona yapıştırın ve insan resimlerini işaretli yerlerden kesin. Fırın resminin ortasındaki işaretli yeri kesip hazırladığınız insan figürlerini oradan içeriye sokarak dersi anlatabilirsiniz.

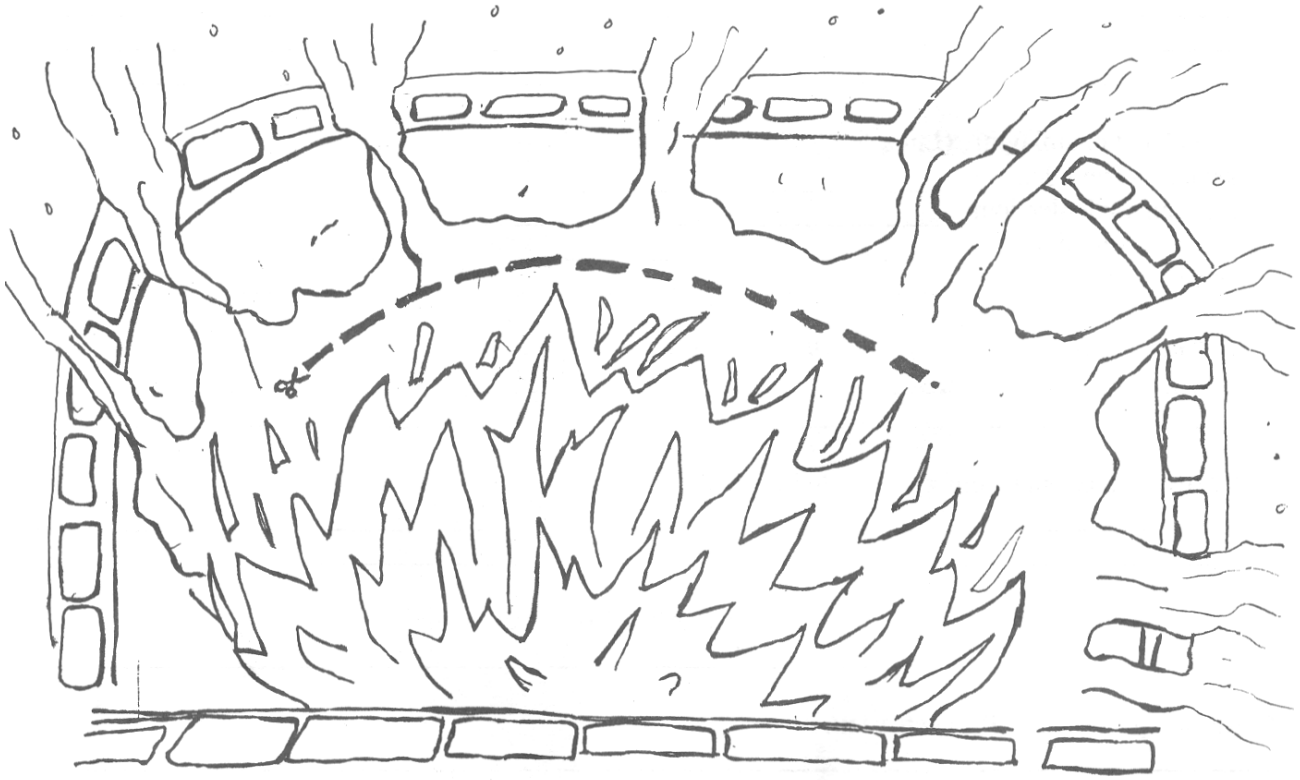

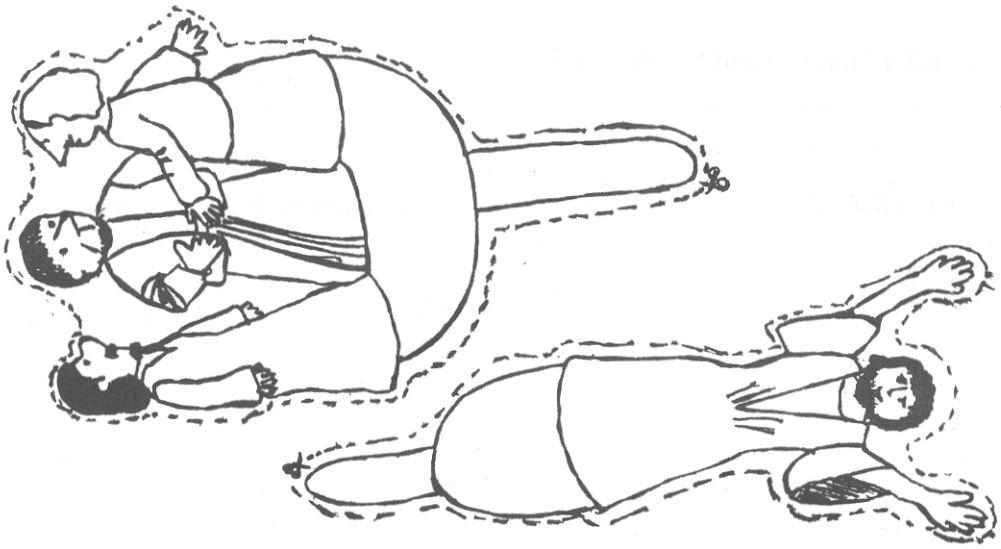

6. Ders: Doğru Olanı Yapmak

Doğru Olana "Evet" De!!!

- Öğretmen, Matta 5:17-48 ve Luka 6:27-38'i okuyacak. Siz gözlerinizi kapatıp ayetleri dinleyin. Ayetlerden anımsadıklarınızı aşağıya yazın. Sonra da konuya (doğru olanı yapmak) göre tartışın.

_____

_____

_____

- Cümleleri tamamlayın: (Luka 6:27-38)

  ...sizden nefret edenlere _____

  ...size lanet edenler için _____

  ...size hakaret edenler için _____

  ...sizden bir şey dileyen _____

- Şadrak, Meşak ve Abed-Nego doğru olanı yapmaya nasıl karar verdi?

_____

_____

- Doğru olanı yapmak onlar için zor muydu? Neden?

_____

_____

- Evet, doğru olanı yapmak zor olabilir fakat Rab'bin bize vaadi nedir?

_____

_____

- "Ateşten geçerken..." Bu ayeti yazın! Yeşaya 43:2c-d

_____

- "**İtaat**" sözcüğünün bu konuyla nasıl bir ilgisi vardır?

_____

  - **İTAAT** ve **DOĞRU OLANI YAPMAK** konusuda kendi yaşamınızdan örnekler verin.
  - Bu konu hakkında beraberce dua edin.

Bulmaca

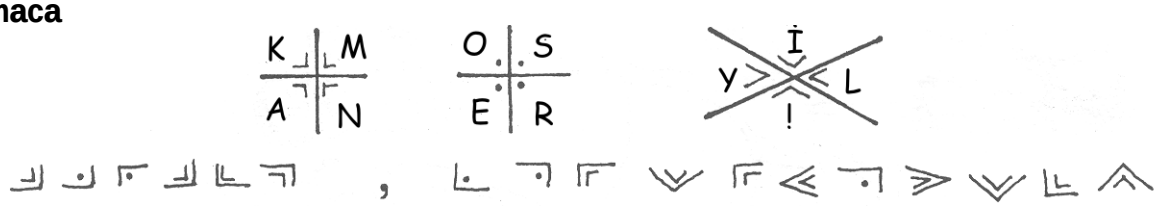

_____

7. Ders: Rab'bi Hoşnut Etmek

OKUMA: Markos 12:28-34; Matta 3:13-17; 17:1-5; Luka 3:21-22

EZBERLEME: a) Büyükler: Markos 12:29-31

En önemlisi şudur: "Tanrımız Rab tek Rab'dir. Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle,bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin." İkincisi de şudur: "Komşunu kendin gibi seveceksin." Bunlardan daha büyük buyruk yoktur.

b) Küçükler: Markos 12:30

Tanrın Rab'bi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün aklınla ve bütün gücünle seveceksin!

İLAHİLER:
(124) Tüm Kalbinle
(TY 361) Sana Bakıyorum
(TY 308) Ey Rab İsa, Bana Gel
(21) Bütün Yüreğinle
(8) Beni Seviyorsanız
(38) Düşmanın Acıkmışsa

Giriş

Bu ders daha çok bir tekrardır. Dersin konusu Rab'bi hoşnut etmektir. Düşünürsek, Rab'bi izlemekle, O'nunla konuşmakla, bedenimize iyi bakmakla, paylaşmakla, kardeşlerimizi sevmekle ve doğru olanı yapmakla, Rab'bi hoşnut ettiğimizi anlarız. Dersin girişinde çocuklarla konuşun. Bu altı derste neler öğrendik? Bu konularda karar vermek neden önemlidir? Bu kararları hayatımızda nasıl uygulayabiliriz?

Kim bizim en önemli örneğimizdir? Evet, bu örnek Rab İsa'dır. O, Babasını hoşnut etti. Aracılık eden kimse yoktu. Rab İsa kendiliğinden gökteki yerini bırakıp dünyamıza geldi. Babasını çok sevdiği için, O'nun arzusuna uyarak geldi.

Tanrı'yı hoşut etmek istersek ezberlediğimiz ayete göre O'nu bütün yüreğimizle, canımızla, aklımızla ve bütün gücümüzle seveceğiz. Rab İsa'yı örnek alarak yaşamamız gerekir. Dersin sonunda büyüklerle Filipililer 2:5-9'u okuyun. Evet, Rab İsa örneğimizdir. Babası O'ndan hoşnuttur. İsa bu dünyadayken Babası bunu iki kez söyledi. Bu öykülerin birine bakalım.

Ders

Rab İsa 30 yaşındaydı. Bizim gibi bir insandı. Bir düşünün, doğmadan önce Babası'yla birlikteydi. Ama artık insanların arasında yaşıyordu. Hala hizmetine başlamamıştı.

Yahya peygamber O'nun yolunu hazırlıyordu. Yahya herkese "Tövbe edin, Rab'bin gelişi yakındır" diye çağrıda bulunuyordu. Birçok insan toplandı. Yahya, "Yeni bir hayat sürmek isterseniz, yani yürekten tövbe ederseniz, vaftiz olun" diyerek halkı vaftiz ediyordu. Rab İsa Yahya'nın yanına geldi. O da Yahya tarafından vaftiz edilmek istedi. Yahya bunu yapmayı istemedi. O, "Ben senin çarıklarını çıkarmaya bile layık değilim, benim senin tarafından vaftiz edilmem gerekir" diye O'na engel olmak istedi. İsa ona: "Şimdilik buna razı ol" diye karşılık verdi. Rab İsa bize tam olarak benzemek istedi, tam olarak bizim yerimize 'günah' sayılmak istedi. Filipililer 2:5-9'u okuyarak kendisini nasıl alçalttığını görüyoruz. Yahya O'nu alıp suya batırdı. İsa vaftiz olur olmaz sudan çıktı. O anda gökler açıldı ve Kutsal Ruh, güvercin biçiminde O'nun üzerine indi. Gökten gelen bir ses de, 'Sen benim sevgili Oğlumsun, senden hoşnudum" dedi.

Evet çocuklar, Babası O'ndan hoşnuttu. Neden acaba? Bu soruya Rab İsa kendi sözleriyle yanıt veriyor. Yuhanna 17:4, "Baba, yapmam için bana verdiğin işi tamamlamakla seni yeryüzünde

yücelttim." Rab İsa Babası'nı dinliyordu, itaat ediyordu. Her konuda ilk olarak Babası'nı düşünüyordu. Babasını çok sevdiği için bizleri de çok severdi. O kadar sevdi ki, canını verdi. Bizim haklı olarak çekeceğimiz cezayı kendi üstlendi. Bir kimseyi çok seversek onu hoşnut etmek isteriz. Onun söylediklerini dinlemek isteriz. O zaman Rab'bi biz nasıl hoşnut edebiliriz? Çocuklar bu soruya cevap versinler.

Biz nasıl Rab'bimizi sevebiliriz? Nasıl komşumuzu kendimiz gibi sevebiliriz? Güncel örneklerle bunu renklendirin. Bunu sözle söylemek kolaydır, ama her gün buna uygun yaşamak zordur. Rab'be bağlı kalırsak, O'nun Sözüne itaat edersek hayatımızda bunu gerçekleştirebiliriz. Ve buna karar vermemiz gerekir. Bu zamanı duayla bitirin. Her çocuk için tek tek dua edin. Çocukları teşvik edin, onlar Rab'bin önünde, 'Buna karar veriyorum' desinler.

Çocuklarla küçük bir yarışma hazırlayın. Her dersten birkaç soru çıkarın. Çocukları iki gruba ayırın. Herkes öğrendiklerinizden yararlanabilsin diye, eğer mümkünse bu yarışmayı topluluğunuzun önünde sunabilirsiniz.

7. Ders: Rab'bi Hoşnut Etmek

Karar Verebilirim, Seçebilirim!!!

Daireleri kesin. 1 numaralı dairenin üstündeki üçgeni tam çizgilerden kesin. 1 numaralı daireyi 2 numaralı dairenin üzerine getirin. Tam ortasından maşalı raptiyeyle tutturun. İsterseniz resimleri boyayabilirsiniz.

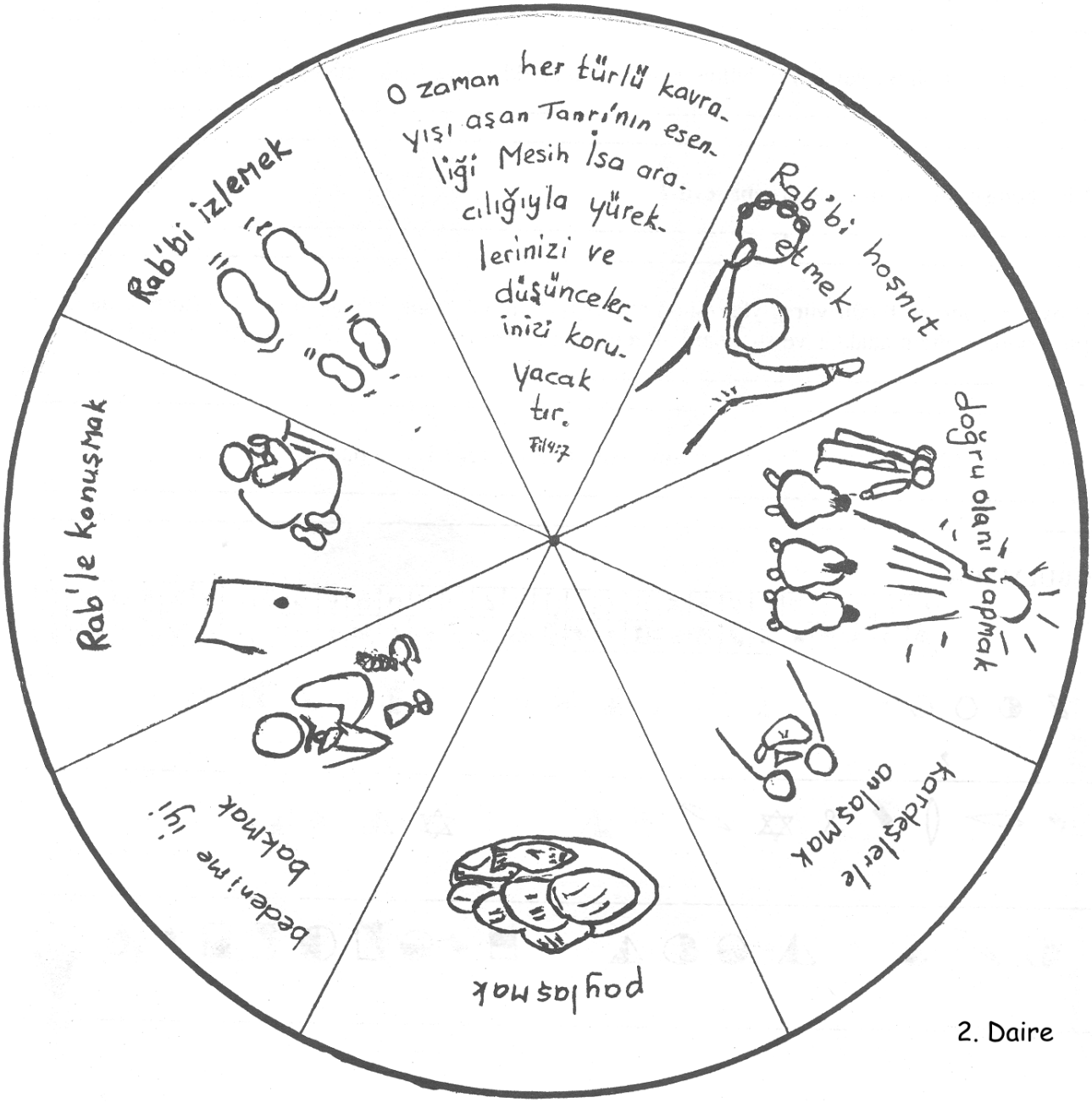

2. Daire

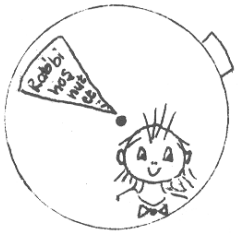

Buraya kendi resmini çiz.

Kesin

Kesin

1. Daire

7. Ders: Rab'bi Hoşnut Etmek

Rab'bi Hoşnut Edin!!!

- Tanrı, İsa'dan hoşnut oldu. Matta 17:5'te Tanrı, "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" diyor. İsa Tanrı'yı nasıl hoşnut etti?

_____

_____

- Markos 12:28-34'ü okuyun. Bu ayetlere göre Rab'bi nasıl hoşnut edebiliriz?

_____

_____

- İsa, Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün canıyla, bütün aklıyla, ve bütün gücüyle nasıl sevdi?

_____

_____

- İsa komşusunu nasıl kendisi gibi sevdi?

_____

_____

- İnsanın Tanrı'yı bütün yüreğiyle, bütün anlayışıyla ve bütün gücüyle sevmesi, komşusunu da kendi gibi sevmesi bütün adaklar ve sunulan kurbanlardan neden daha önemlidir? Tartışın ve özetleyin.

_____

_____

- Romalılar 12:1'i okuyun. Tapınmamızın nasıl olması gerek? Bu ne demek?

_____

_____

Bulmaca

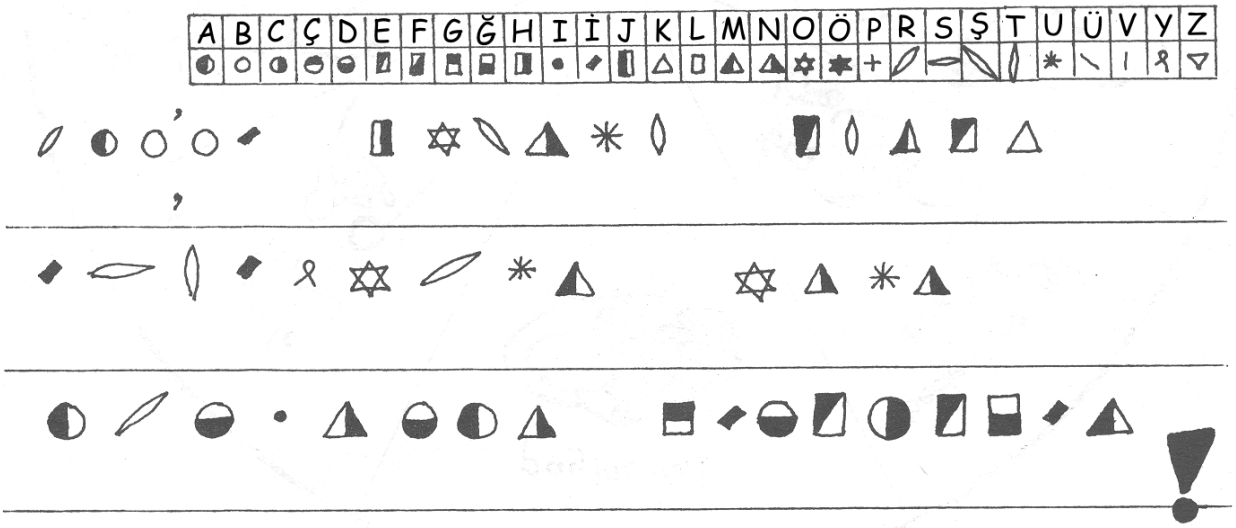

Çocuk Şarkısı: “Kafa, Omuz, Diz, Ayak”

Söz & Müzik: Anonim

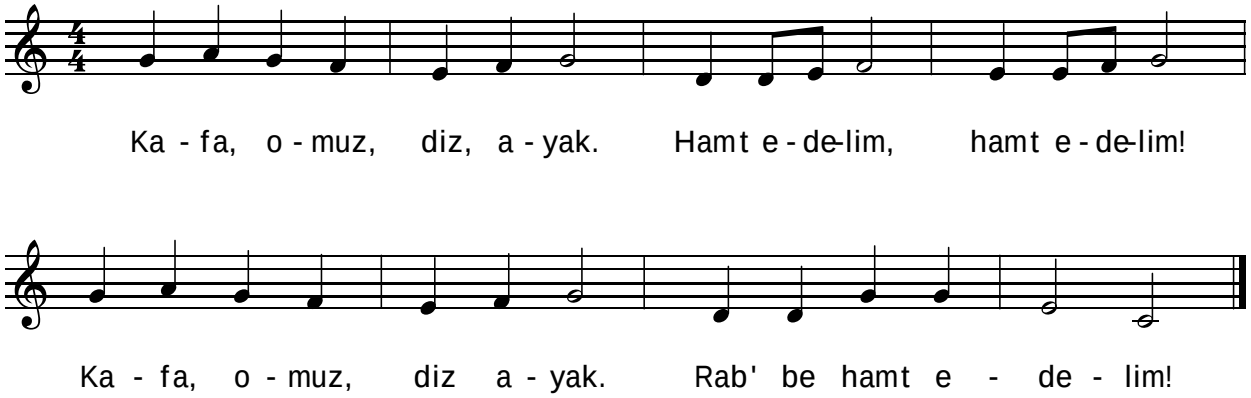

Şarkıyı söylerken çocuklar kafayı, omuzları, dizleri ve ayakları gösteriyor.
Yavaş söyleyerek başlayın, tekraklayınca hızlanın!

Kucak Dijital Eser
SON KULLANICI LİSANSI

Kucak Yayıncılık olarak dijital formatında sunduğumuz bu eser size aşağıdaki koşullara göre kullanmanız için bir (1) şahsi lisans vermiştir. Bu lisans sadece dosyayı indiren şahıs için geçerlidir.

Size bunları yapmaya izin veriyoruz:

1. Bu eserin tümünü bir (1) kere çıktı olarak alabilirsiniz.
2. PDF dosyasını korumak için toplam üç kere kopyalayabilirsiniz.
3. Çalışma Kağıtlarını çocuk sayısına göre çoğaltabilirsiniz.

Size bunları yapmaya izin vermiyoruz:

1. Bu sayfayı çıktıdan ihmal etmek lisansı geçersiz kılar.
2. Bu eserin çıktısından tüm olarak veya ders metinleriniden parça parça fotokopi çekmeniz yasaktır.
3. Bu PDF dosyasını veya kopyasını başka şahısa vermeniz kesinlikle yasaktır.
4. Bu PDF dosyasını kırıp içindekilerini değiştirmeniz yasaktır ve lisansı hemen geçersiz kılar.

Eğer bu eseri başkası için indirip yazdırırsanız, PDF dosyasını bilgisayarınızdan, disketlerinizden veya flaş belleğinizden silmeniz gerekir. Çıktıyı vereceğiniz kişi bu lisanstaki koşulları okuyup onlar kabul etmelidir.

Bunu niye yazdık?
Bu eseri hazırlamak için çok çaba sarfettik ve İsa Mesih'in dediği gibi, *"İşçi ücretini hak eder."* (Luka 10:7) Bunları hazırlayıp sunmaktan hem ekmek parası kazanıyoruz, hem de size değerli bir hizmet sunmaktayız. Bu yüzden, hem bize ve telif hakları yasalarına saygı göstermenizi hem de Tanrı'yı hoşnut etmenizi isteyerek size bu koşulları sunuyoruz.

Eğer bu dijital eserin birden fazla çıktısını almak isterseniz, bize başvurup izin alabilirsiniz. Bunun için haklar@kucakyayincilik.com'a e-mail yazabilirsiniz. Sizin çocuklara hizmetinizi daha iyi yapabilmeniz için size yardımcı olmayı çok seviyoruz. Rab sizi bereketlesin.

Kucak yayıncılık